

পোহৰ

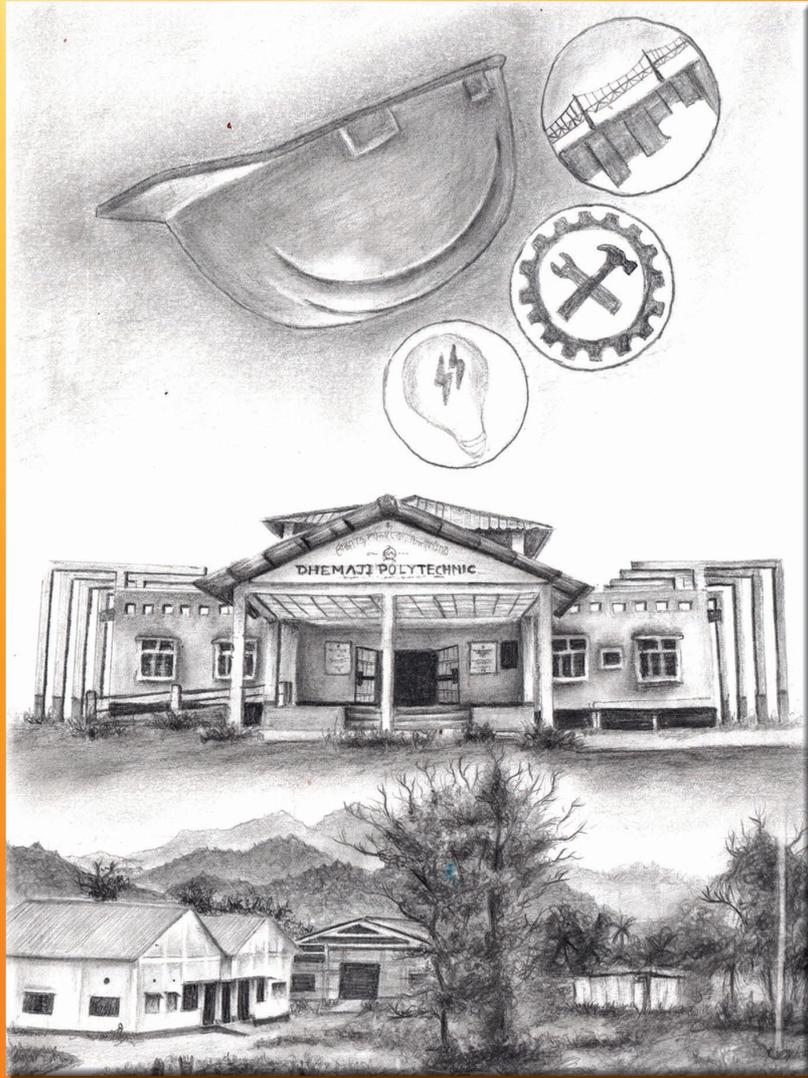
ধেমাজি পলিটেকনিকৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

প্ৰথম সংখ্যা : ২০২৪-২৫ বৰ্ষ

P U H O R

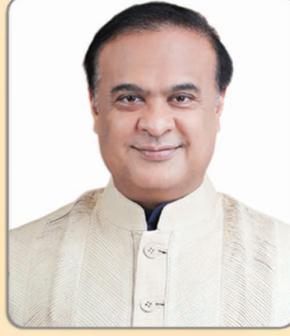
Annual Mouthpiece of Dhemaji Polytechnic
Vol. 1: 2024-25

ড° হিমন্ত বিশ্ব শর্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

মুখ্যমন্ত্রী, অসম
Chief Minister, Assam

CMS.7/2023/2462
Dispur
9 Magh, 1431 Bhaskarabda
23rd January, 2025

MESSAGE

I am pleased to extend my heartfelt congratulations to the faculty and student of Dhemaji Polytechnic on the publication of their inaugural college magazine "PUHOR".

A college magazine is a dynamic forum where creativity meets intellect, space where ideas flow freely and the collective spirit of a community shines through. PUHOR is poised to become such a platform one that not only captures the essence of academic achievement but also celebrates the holistic development that defines the students and faculty of Dhemaji Polytechnic. I am confident that the stories, reflections and insights woven into the pages of this magazine will inspire not only the Dhemaji Polytechnic community but also fellow scholars, educators and thinkers across the academic landscape.

As you embark on this literary journey, I encourage you to use this platform to highlight the unique challenges and opportunities inherent in polytechnic education in Assam. Incorporating discussions on innovations in engineering, sustainable development and real-world projects with a tangible impact on local communities would lend immense value to the publication. Additionally, contributions that honour Assam's rich cultural heritage and traditions while exploring their interplay with modern technology and education would greatly enrich its narrative.

I offer my warmest wishes for the successful publication of "PUHOR". May this magazine serve as a powerful catalyst for creativity and excellence and may it continue to light the path toward greater achievement for years to come.

Dr. Himanta Biswa Sarma

Ranoj Pegu
Minister
Education & Tribal Affairs (P)

Block-1 (Old CM Block)
1st Floor, Janata Bhawan
Dispur, Guwahati-781006
Ph. No.: +91 99547-03825(M)
0361-2237-23 (O)
E-mail : ranojpegu@gmail.com

MESSAGE

It gives me immense pleasure to learn that Dhemaji Polytechnic is preparing to bring out the first edition of its college magazine entitled "Puhor".

As we move forward into the future, our vision remains focused on providing high-quality technical education, fostering an environment of curiosity and discovery equipping our students with the tools they need to succeed in an ever-evolving world.

I would like to take this moment to express my gratitude to everyone who has contributed to this issue and I encourage all the students to continue making the most of the opportunities available to them. Together, let us strive to be pioneers in the field of technology and to create a legacy of excellence that future generations will be proud to follow.

May this magazine inspire and motivate all of you in your academic and personal journey.

With best wishes.

(Dr. Ranoj Pegu)

প্রদান বৰুৱা
সাংসদ, ১২ নং লখিমপুৰ লোকসভা সমষ্টি (অসম)
PRADAN BARUAH
MEMBER OF PARLIAMENT
(LOK SABHA)
12 LAKHIMPUR HPC (ASSAM)

33-35, South Avenue
New Delhi-110011
Tel : 011-2307268, 23017068
Wrd No. 6, Chinaichuck
Aradhol, P.O. 7 Dist. Dhemaji
Assam - 787057
Mobile : +91 94350 48271, 70023 09513
Email : baruah.pradan@gmail.com
mmpradanbaruahoffice@gmail.com

MESSAGE

It is with great joy that I extend my best wishes to Dhemaji Polytechnic on the launch of its first-ever college magazine, Puhor. This initiative marks an important step in nurturing the creative and intellectual spirit of the student community.

Puhor will serve not only as a platform to showcase the artistic, literary, and technical talents of students but also as a mirror reflecting the institution's vibrant academic culture. In today's world, where education must go beyond classrooms, such efforts play a crucial role in encouraging expression, innovation and critical thought.

I commend the dedication of the faculty, staff, and students for making this publication a reality. May Puhor continue to enlighten, inspire and evolve with each edition, just as its name suggests - a beacon of light.

Wishing Puhor and the entire Dhemaji Polytechnic family continued success in all future endeavors.

(PRADAN BARUAH)
PRADAN BARUAH
Member of Parliament
Lakhimpur Lok Sabha

BHUBON PEGU
MLA, Assam
114 Jonai (ST) LAC

94350-89703 (M)
Qr. B3, Old MLA Hostel Dispur,
Guwahati-781006, Assam
Home : Society Village,
Silapathar, Dhemaji
Dated :

MESSAGE

I am delighted to extend my heartfelt congratulations to Dhemaji Polytechnic, Simen Chapori on the launch of its inaugural annual magazine, "PUHOR." This magazine reflects the creativity, talent, and academic excellence of the students and teachers.

Dhemaji Polytechnic has always been pillars of quality education, nurturing young minds for a brighter future. "PUHOR" will serve as a platform for students to express themselves and showcase their potential.

My best wishes to the entire Dhemaji Polytechnic family for continued success in their educational journey. May this magazine inspire and empower many young minds.

(Bhubon Pegu)
MLA, Jonai

ড° বসন্ত কুমাৰ গোস্বামী
সভাপতি

অসম সাহিত্য সভা

কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যালয় : চন্দ্ৰকান্ত সন্দিকৈ ভৱন, বোম্বাই-৭৮৫০০১
৩৪হাটী কাৰ্যালয় : ভৱনৱতীহাসন বৰুৱা ভৱন, ৩৪হাটী-৭৮১০০১

আঞ্চলিক কাৰ্যালয়
বাৰ্মিলা ভৱন, ডিব্ৰুগড়-৭৮২৪৩০
দুৱৰী আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, দুৱৰী-৭৮৩০০১
বাবুগোহৰী বাসনামৰ্কাণাল মহাবিদ্যালয় সংগেৰে ভৱন, ডিব্ৰুগড়-৭৮৩০০৪
শিৱসাগৰ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, শিৱসাগৰ-৭৮৭০০১
উত্তৰ লক্ষীমপুৰ আঞ্চলিক কাৰ্যালয়, উত্তৰ লক্ষীমপুৰ-৭৮৭০০১
কমলাদেৱী দেৱী স্মৃতিভৱন, মহীচন্দ্ৰ বৰা পথ, নাগাঁও-৭৮২০০১
অসম সাহিত্য সভা, জালাই-৭৮১০২৭
সাহিত্য সভা প্ৰকল্প, মঙ্গলদৈ, মং-৭৮১০২৭
১/১৪ বিসম্বন্ধ বিহাৰ মাৰ্গ, ব্লক এ, কুৰ্তি ইণ্টাৰিটুচেনেল এৰিয়া, নগ্নম দিল্লী-১১০০৪৭

প্ৰকাশ নং :

তাৰিখ : ২৬/০৪/২০২৫

শুভেচ্ছা বাৰ্তা

ধেমাজি জিলাৰ চিমন চাপৰি অগ্ৰণী কাৰিকৰী শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান ধেমাজি পলিটেকনিকৰ মুখপত্ৰ পোহৰ-ৰ প্ৰস্তাৱনা সংখ্যাটি প্ৰকাশ দিহা কৰাৰ বতৰাত পবন সন্তোষ পাইছোঁ। মুখপত্ৰখনিয়ে ২০১৭ খ্ৰীষ্টাব্দত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰা শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ গৌৰবোজ্জ্বল পথ পৰিক্ৰমাক পোহৰাই তোলাৰ লগতে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ভাব-অনুভূতি, চিন্তা-চেতনাকো প্ৰতিফলিত কৰিব বুলি আশা কৰি শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(ড° বসন্ত কুমাৰ গোস্বামী)
সভাপতি, অসম সাহিত্য সভা

Shri Dhrubajyoti Borah, ACS

Director of Technical Education, Assam
Kahilipara, Guwahati-19

MESSAGE

It gives me immense pleasure to learn that this year Dhemaji Polytechnic is bringing out their 1st edition of their college magazine - "PUHOR".

Magazines are an essential component of every educational institution, as they mirror its identity through the vibrant writings and photographs contributed by students, faculty, and staff. "PUHOR" will serve as a meaningful medium to showcase the academic and professional aspirations of both students and teachers across diverse fields. It will also provide a platform to highlight student creativity, talent, and accomplishments, while chronicling the institution's milestones and reflecting its journey and ambitions.

True to the meaning of the word "PUHOR", the magazine is envisioned as a guiding light offering valuable insight and inspiration from teachers and senior students to the upcoming batches, helping them discover their interests and chart fulfilling academic or professional paths.

Sitting at the heart of the Dhemaji district known for its rich history of the Ahom and Chutia Kingdoms and entwined with the indigenous tribes, Dhemaji and with fast development in the area, I believe the students and faculty members of Dhemaji Polytechnic will get many opportunities to contribute to the social growth of the region and the State.

The upgradation of the Curriculum as per NEP 2020 and the collaborative efforts of the State with Tata Technologies Ltd. and Infosys India Ltd. will give an opportunity to students to take up many skilled Courses along with the regular subjects. I would like to encourage students to get such certifications that can enhance their employability.

I extend my heartfelt congratulations to the editorial board of this magazine and the Dhemaji Polytechnic Student Union. I wish the entire Dhemaji Polytechnic community continued success and hope the institute reaches even greater heights of excellence in the years ahead.

Place: Guwahati
Date: 26 -06-2025

Digitally signed by
Dhrubajyoti Borah
Director of Technical Education, Assam,
Kahilipara, Guwahati-19

From the Principal's Desk

It gives me immense pleasure to involve myself in bringing out the inaugural issue of the institute's mouth piece 'PUHOR'. This magazine is a testament to the hard work, dedication and creativity of our students, faculty and staff and I am proud to be the part of this vibrant community.

Our institute has achieved a significant milestones in recent years and I am confident that we will continue to excel in the years to come. The birth of the theme song as I consider as a twin sister of PUHOR may be referred to as another achievement for the whole community of Dhemaji Polytechnic that PUHOR will always witness. I extend my heartfelt congratulations to the editorial team, contributors and all those who made this publication a reality.

At last to be very brief on education I must quote Einstein's remark, 'Education is not the learning of facts, but the training of minds to think'. As a teacher and an ardent supporter of this message, I urge all the faculties and teachers to keep the students alert not only on what to think but also on how to think.

I wish all the success of Dhemaji Polytechnic as well as 'PUHOR' to be an adorable reflection.

Pronob Prokash Khound
Principal
Dhemaji Polytechnic, Simen Chapori

Message from the Professor-in-charge

It is a privilege for me to be involved in the process of bringing out the first edition of our mouthpiece, the 'PUHOR'. This marks a meaningful milestone, creating a lively platform that highlights the creativity, ideas, and voices of our institute. PUHOR is not just a magazine — it brings our imagination to life and showcases who we are outside the classroom.

I sincerely thank our respected Principal, Mr. Pronob Prokash Khound, for taking the initiative for publication of PUHOR and trusting me with the responsibility of serving as the In-charge of this magazine. I'm also grateful to all the Heads of Departments and faculty members for their constant encouragement and generous support throughout this journey. I extend my heartfelt greetings to the dedicated editorial board members and all the participants who contributed their time, creativity, and efforts to make this edition of PUHOR meaningful and memorable. I hope PUHOR keeps growing as a strong platform for our institute, inspiring and encouraging many in the future.

I wish PUHOR continued growth and success in the years to come.

Manash Jyoti Baishya

Manash Jyoti Baishya
Professor-in-charge 'PUHAR'
Head, Dept. of Mechanical Engineering

Few words from the Vice President

First and foremost, I would like to express my sincere gratitude to our respected Principal of Dhemaji Polytechnic for his continuous support and encouragement throughout the year. His guidance has been instrumental in helping us fulfill our responsibilities as the Students' Union.

One of the major highlights of our tenure was the successful renovation of the college field. This transformation was achieved through a commendable charity initiative and the generous support of a well-wisher contractor. The renovated field has not only enhanced our campus facilities but has also strengthened the spirit of unity, community, and collaboration among us all.

Another proud achievement was the successful organization of College Week 2025. We faced numerous challenges along the way, but with careful planning, coordination, and sheer determination, we were able to overcome them. These experiences have taught us resilience, leadership, and the true value of teamwork.

Lastly, I would like to extend my heartfelt thanks to all the students of Dhemaji Polytechnic. Your active participation, support, and cooperation made all our efforts meaningful. Without you, none of this would have been possible.

Let us continue to work together for the growth and glory of our institute.

Biraj Sonatan
Vice-President
Dhemaji Polytechnic, Simen Chapori

the EDITORIAL board

Pronob Prokash Khound
Principal & Advisor

Manash Jyoti Baishya
Professor-in-charge

Dhanasree Sarmah
Professor-in-charge

Deborshi Baruah
Magazine Secretary

Chित्रलेखा Sonowal
Asst. Magazine Secy.

মূল সংগীত

চিমেন নদীৰ পাৰত বহি
আঁকিছো পোহৰৰ এখন ছবি
শত বস্তিৰ আলোৰে
মুখৰিত হওক
তৰু বন জন গণ
হৈ বিতোপন ॥

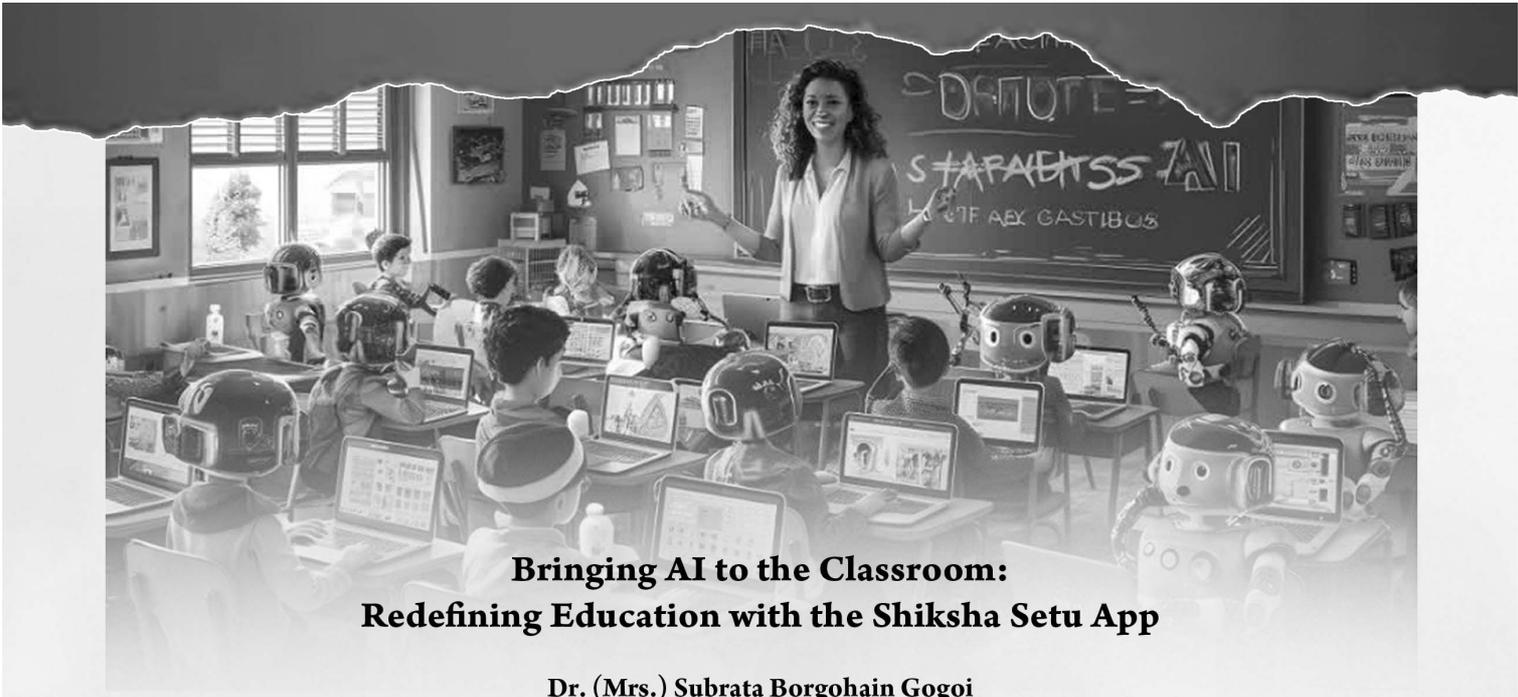
সংকল্প আমাৰ সুৰৰ সাধনাৰ
আৱাহন মাথো প্ৰগতি প্ৰতিমাৰ
কাৰিকৰি জ্ঞানৰ আকাশ বস্তিৰে
প্ৰযুক্তিৰ খুলিম দুৱাৰ ॥

বাট ঘাট হাট উজ্জলাই
জিলিকিব বৰঘৰ চোতাল
পথাৰৰ সঁজুলীয়েও মিচিকি হাঁহিৰে
সজাব কৃষকৰ ভৰাল ।

এক নতুন পুৰাৰ নতুন ছবি
জ্ঞানালয় হওক তীৰ্থভূমি ॥
জয়তু ধেমাজি পলিটেকনিক
জয়তু ধেমাজি পলিটেকনিক ॥

কথা আৰু সুৰঃ প্ৰণৱ প্ৰকাশ খাউণ্ড

Bringing AI to the Classroom: Redefining Education with the Shiksha Setu App

Dr. (Mrs.) Subrata Borgohain Gogoi

Dean, Faculty of Earth Sciences and Energy
Professor, Department of Petroleum Technology Dibrugarh University

Artificial intelligence (AI) is no longer the stuff of science fiction; AI is here and it is quietly transforming the way our children are learning. In Assam, one of the most promising illustrations of this transformation is observed from a rather unexpected place: a rural lower primary school of Dibrugarh. Far from big cities and tech hubs, this small school has become a beacon of AI-enabled education, thanks to the innovative Shiksha Setu app.

Launched by the Assam Government in April 2023, the Shiksha Setu App is designed to digitize and streamline school operations while also improving the learning experience for students. For teachers and young learners in Dibrugarh, the app has opened a world of possibilities. It does more than just track attendance or store records; it uses AI to personalize learning, adapt assessments based on student performance and create stronger connections between educators, parents and students.

For example, students now receive learning materials that are tailored to their pace and ability. This means that no one is left behind and no one is held back. Whether through interactive videos, engaging quizzes or adaptive tutorials, children are exposed to a new way of learning, one that is dynamic, responsive and fun. Teachers, on the other hand, benefit from real-time insights in to each student's progress, allowing them to offer support exactly when and where it is needed.

Parents, too, have found a new role in their children's education. With instant updates, notifications and access to academic records on their mobile phones, they are more involved than ever before. In a place where parental

involvement in education has traditionally been limited, this change is as significant as it is empowering.

But the journey has not been without obstacles. Internet connectivity remains patchy in some areas and not all teachers are comfortable navigating AI-based platforms. However, what is remarkable is the school's willingness to embrace change. Teachers have expressed a need for more training and with the right support, they are eager to grow alongside the technology they are now using daily.

What stands out in Dibrugarh's experience is how AI has helped level the playing field. In regions where access to quality educational resources has historically been uneven, tools like the Shiksha Setu App are helping to bridge the digital divide. They are not replacing teachers; they are empowering them. They are not redefining what it means to teach, but they are reshaping how teaching happens.

Looking forward, the school's story presents an inspiring case for other institutions in Assam and beyond. As infrastructure improves and digital literacy grows, the possibilities for AI in education are boundless. From predictive analysis to personalized curriculum paths, the future of education in rural India could very well be written by algorithms, but shaped by educators, embraced by students and guided by communities.

In the end, the transformation unfolding in this rural lower primary school of Dibrugarh is not just about new apps or smart devices, it is about a new mindset. It's about believing that innovation can happen anywhere and that every child, no matter where they live, deserves the best tools to learn, grow and thrive.

A Room, A World

Priyanki Phukan

4th Semester (Electrical Engineering)

A room four walls
and a door.
but within, a universe unfolds,
Five hearts once
Strangers, now entwined,
stitched together in
the fabric of time.
A single bed too
Small to hold us,
Yet it cradles our laughter,
Our whispered
dreams at midnight
Our silly fights over
borrowed shirts,
spilled tea, tangled chargers,
petty wars that end
in stolen hugs.
Heros loneliness fades
into echos of giggles,
and home it no longer a place,
but the warmth of hands
pulling me into this
newfound belonging.
Slowly the hostel,
this tiny chos,
becomes the world I
never knew I needed
a home built not with bricks,
but with love, late night secrets,
and the quite magic of stangers
turning into sisters

Life

Satyabrat Kalita

..... Sem

Life is but a stopping place
A pause in what's to be.
A resting place along the road,
To sweet eternity.

We all have different journeys,
Different paths along the way,
We all were meant to learn some things,
But never meant to stay.

Our destination is a place,
Far greater than we know.
For some the journey's quicker,
For some the journey's slow.

And when the journey finally ends,
We'll claim a great reward,
And find an everlasting peace,
Together with the Lord.

मेरे सपने के तार

मुनीन दत्त

धेमाजी के इस पावन द्वार,
सिमेन चापोरी में जगमग संसार।
बिजली की लहरें, ज्ञान की घार,
इंजीनियरों का यह अब्दुत परिवार।

तारों में छुपी है शक्ति अपार,
वाल्टेज से खेलते हो हर बार।
घारा, प्रतिरोध और शक्ति का मोल,
तुम्हारे हाथों में है यह अनमोल।

कभी सर्किट में झलके नयी रीत,
कभी मशीनों में बहे नही जीत।
धड़कते मशीनों की बनती हैं शान,
तुम्हारे हुनर से सजते है अरमान।
धेमाजी के हर कोने में रोशनी,
तुमसे ही है यह पूरी कहानी ॥

নাহৰৰ নিৰিবিলি ছাঁত

দিপাঙ্কিতা বৰুৱা

এটি মধুৰ ক্ষণ

অস্ত যোৱা আকাশৰ

ৰঙা বেলি পোহৰত,

বহুদিনৰ বিৰতিৰ পিছত

আজি পুণৰ কলম মোৰ হাতত।

নাহৰৰ নিৰিবিলি ছাঁত

আজি পুণৰ মেলিলো,

“জীৱন নামৰ মোৰ কিতাপখন”

উকা কাগজৰ বুকু ৰঙা-নীলা কৰি

ভৰাই তুলিলো জীৱনৰ কবিতাৰে।

ৰঙা চিয়াহীয়ে লিখিলে

নাহৰৰ সুবাস,

নীলা চিয়াহীৰ টোপালত পালো

কবিতাৰ আভাস।

হেৰাই যাব খোজা ক্ষণবোৰ

পুণৰ জীপাল হ'ল,

পালে কবিতাৰ ৰূপ

মনৰ অশান্ত টোবোৰ

শান্ত হৈ পৰিল;

নাহৰৰ নিৰিবিলি ছাঁত।

শান্তিৰ সন্ধানত

নিলোৎপল দাস

কনিষ্ঠ প্ৰশিক্ষক, ধেমাজি পলিটেকনিক

যুদ্ধৰ আগত ওলমি থাকে,

ৰাজনৈতিক নেতাবোৰৰ জাল।

শব্দৰ গুলী, মিছা প্ৰতিশ্ৰুতি,

মাটিৰ বুকুত তেজৰ খাল।

শক্তিৰ খেলা আৰু ক্ষমতাৰ কৌশলত,

জনতাৰ কণ্ঠ হেৰাই যায়।

সপোন বিলাই স্বাৰ্থৰ হাটত,

শান্তিৰ নামত মাথো অশান্তিহে পায়।

পোহৰৰ বাট খুজে নিখুট অন্ধকাৰ,

শিশুৰ চকুত ভয়ৰ কঁপনি।

বন্দুকৰ বিপৰীতে ফুল -

এটি সাঁচা বিপ্লৱৰ জাননী।

শান্তি নাহে বোমা-বাৰুদৰ শব্দত,

নাহে ৰাজনৈতিক চুক্তিৰ জৰিয়তে।

সেয়া আহে হৃদয়ৰ আঁচলত,

সত্য, ন্যায়, আৰু মৰমৰ হ'তে।

কুৰঁলী

চন্দন ভঁড়ালী

(..... যান্মাসিক, বৈদ্যুতিক বিভাগ)

মোৰ হাজাৰ ভাৱনা তোমাতে শেষ হয়

তোমাৰ হাঁহিৰ ভাঁজে ভাঁজে মোৰ প্ৰতিটো পল থমকি ৰয়

সেইবাবেই চাগে হৃদয়ে কয়

মোৰ মৰমবোৰ আলসুৱা

পুৱাৰ ৰ'দালি সাৰ পোৱা আগৰ

সেই শীতৰ কুৰঁলী বোৰতো যেন

তোমাক নতুন ৰূপত বিচাৰি পঁাও,

কিয়নো, মোৰ কবিতা য'ত আৰম্ভ

প্ৰতিটো শব্দতে প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰো তোমাৰ সৌন্দৰ্য

এইয়াই চাগে তোমাৰ প্ৰতি থকা মোৰ সীমাহীন ভাৱনা

সেমেকা কুৰঁলীৰ স্পৰ্শত প্ৰাণ পাই উঠা মোৰ ভাৱনাবোৰক

কেতিয়াও পাহৰিব নোখোঁজো আৰু

আৰু পাহৰিব নোখোঁজো তোমাক...

ৰাধাকৃষ্ণণ

দীপাংকৰ ফুকন

(চতুৰ্থ যান্মাসিক, মেকানিকেল বিভাগ)

স্বাধীনতা আন্দোলনত ইংৰাজক খেদি

হ'লা তুমি দ্বিতীয় ৰাষ্ট্ৰপতি।

পিতৃ বীৰাবামী মাতৃ সীতাম্মা

গৰ্ভত স্থিতি ল'লা তুমি।

তুমি শিক্ষক, লেখক, দাৰ্শনিক

জ্ঞানক চাকিৰে জগত পোহৰালা

আন্ধৰ জগতখন পোহৰ কৰি

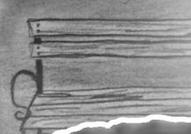
জীৱনত খ্যাতি ৰাখিলা।

বিশ্বই গায় আজি তোমাৰ জয়গান

তুমি সাঁচাই মহান,

সৰ্বগুণাকাৰ তুমি মহান শক্তিমান

তুমি ভাৰতবাসীৰ প্ৰাণ।

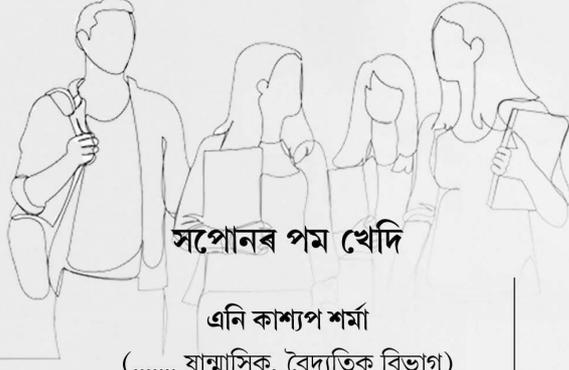

আই

লাকী মেচ

(চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক, অসামৰিক বিভাগ)

শেৰালিৰ ফাঁকে ফাঁকে এপুৰা অধুনাতন জোনাক
এপাহৰ পৰা এপাহলৈ এমাহৰ ব্যৱধান
ন শেৰালী;
অপেক্ষাৰ দুৱাৰত উদিও কুঁহিপাত আই।
ফুলি নসৰা এপাহ তেজ-গোৰা তেজস্বিনী
শতিকা জোৰা মমতাময়ী শ্ৰুতস্বিনী
শিলত গজা এলাদ্ধুৰ বিভৎস চিঞৰ
অমৃত অমৃত বুলি হলাহল পান কৰি,
আঁউসীতো বুকুৰ মজিয়ালৈ আনে তৰালীৰ আঁজুৰি।
সেয়েহে
শ্ৰুতস্বিনী চিঞৰি চিঞৰি গায়
মানুহ হোৱাৰ নিচুকনী
আই মানে!
স্ব-স্বপ্নৰ শ্ৰদ্ধাত চাউল-সিজোৱা আটল সোহাতে
নিষ্ঠুৰ নিয়তিৰ শাসনত ভগ্ন শংখৰ অৰ্ধ কণ্ঠ,
অথচ! আইৰ গৰ্ভৰ বক্ত পূৰ্ণ এটি সুতীৰ কণ্ঠ।
আই মানে! ত্যাগ,
অদৃশ্য বতাহৰ দেৱালত ওলমি ৰোৱা
অতুলনীয় প্ৰাচীনতম এক অনবদ্য কলা।

সপোনৰ পম খেদি

এনি কাশ্যপ শৰ্মা

(..... ষাণ্মাসিক, বৈদ্যুতিক বিভাগ)

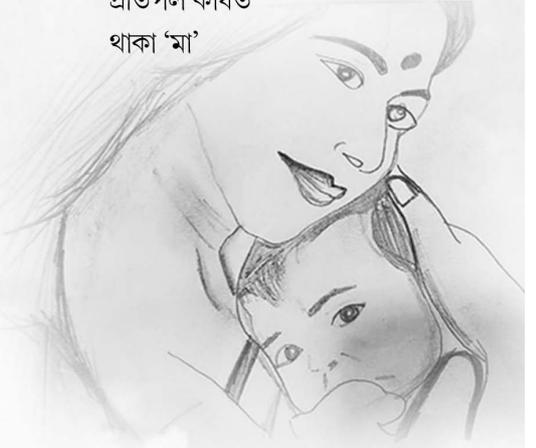
বুকুত অলেখ সপোন বান্ধি
আৰম্ভ হল যাএা চিমেচ চাপৰিলৈ
ধেমাজি পলিটেকনিকত পঢ়াৰ আশাৰে
আৰম্ভ হ'ল এক নতুন যাত্ৰা।
কিন্তু! সকলো চোন খুব অচিনাকি।
মনত এক অজান ভয় ভাৱ,
পাৰিমনে বাৰু মই এই পৰিৱেশৰ লগত
নিজকে খাপ খোৱাবলৈ?
পাৰিম জানো মই এই ঠাইখন
আপোন কৰি ল'বলৈ?
মনত যেন অলেখ প্ৰশ্নৰ তোলপাৰ।
কিন্তু সময় যোৱাৰ লগে লগে
খুব আপোন হৈ পৰিল।
মোৰ এই সপোনপূৰী স্বৰূপ
ঠাইখন আৰু ইয়াৰ মানুহবোৰ।
এতিয়া সদায় আবেলি পৰত
ঠাইখন এক নতুন ৰূপেৰে চোৱাটো
যেন এক অভ্যাসত পৰিণত হৈছে।
সন্ধিয়া খুঁটি লাইটবোৰৰ পোহৰে
যেন মায়া সানে,
ৰাতিপুৱা পখীৰ কোলাহল
দূৰৈত কুঁৱলিয়ে ঢাকি ধৰা পাহাৰ,
গছ-গাছনি, নদী এইবোৰে যেন।
হাত-বাউলি মাতে মোক
কি যে মোহময় পৰিৱেশ
বাৰে বাৰে প্ৰকৃতিৰ প্ৰেমত
বাৰুকৈয়ে পৰো মই।
এইদৰে হয়টো আমিবোৰো
চিমেচ চাপৰিৰ মধুৰ স্মৃতি বুকুত বান্ধি
উভতিব লাগিব এদিন ঘৰমুৱা হৈ...

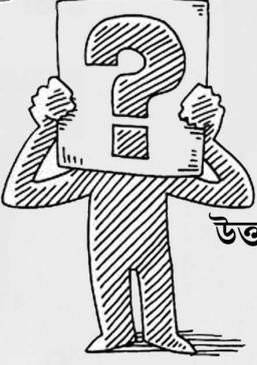
মা

প্ৰিয়াকা গগৈ

চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

কেৱল এটা শব্দ
য'ত নেকি আছে
বহু কল্পনাভীত ভাষা
য'ত আছে মৰমৰ প্ৰবাহ
য'ত আছে অন্তৰৰ সুকোমল
আলসুৱা সুৰীয়া এটি বিশাল ধাৰা
য'ত আছে এৰাব নোৱাৰা
মৌ মিঠা বাঞ্ছোন
এই শব্দটোনো বাৰু কি?
জানিবৰ মন নায়ায় নে?
এটি পবিত্ৰ আৰু তুলনাহীন
মৌনতাৰে সুবাসিত
যুগান্তৰৰ মধুৰ বহুঘৰা
শুৱলা ভাষাৰে কোৱা 'মা'
তুমি মোৰ লগত
প্ৰতিপল কাষত
থাকা 'মা'

উত্তৰ বিহীন প্ৰশ্ন

শ্ৰীৰাজ ডেকা
কনিষ্ঠ প্ৰশিক্ষক

শঙ্কৰ-মাধৱৰ একতাৰ
শিকলী চিগিব বিছাৰে কোনে... ?
মহাত্মা-আজান ফকিৰৰ অহিংসাৰ নিতী
ওফৰাব বিচাৰে কোনে... ?
ৰাম-ৰহিমৰ যদি একেই তেজ
বিষাক্ত কৰিব খোজে কোনে... ?
যদি মই প্ৰশ্ন কৰো
উত্তৰ দিব কোনে... ?

ঈশ্বৰ-আল্লা তেৰো নাম
পতিত পাবন সীতা ৰাম
যদি সেয়াই হয়
বিভেদৰ সৃষ্টি কৰিছে কিয়... ?
মানৱ যদি জীৱৰ শ্ৰেষ্ঠ
সেই একেই মানৱে
মানুহৰ তেজেৰে
ফাকু খেলিছে কিয়... ?

ঈশ্বৰ ঈশ্বৰ নিচিনো তোমাক
কত আছা তুমি।
সৰগত নে মৰতত
নামি আহি চাই যোৱা
এবাৰ মাথোঁ তুমি।।
চলিছে কি ভ্ৰষ্টাচাৰ,
হিংসা চৰিত্ৰহীনতা, বন, অপূৰ্ব খেলা আজি।
হাই কি দুৰ্দশা
মিঠা মিঠা শব্দৰ ভাষণেৰে
অমৃত বৰষাই শোষণ কৰে কোনে... ?
হৃদয়ৰ ধমনিত মেঘে গৰজে এইবোৰ দেখি
এই প্ৰশ্নৰ সমাধান বিচাৰি
উত্তৰ দিব কোনে... ?

সুখৰ প্ৰহেলিকা

এনিশা পেণ্ড
প্ৰৰক্তা, ৰসায়ন বিজ্ঞান

মা

শৈলেন বৈশ্য
কনিষ্ঠ প্ৰশিক্ষক

সুখৰ পথ, এক প্ৰহেলিকা

মোহময় পথেৰে ভবা এক প্ৰহেলিকা,
হেঁপাহৰ আলি চাই চাই
মৰমৰ সুঁতিত বৈ যায়।

অজ্ঞান পথেৰে খোজ কাটোঁ আমি
কেতিয়াবা আকাশ, কেতিয়াবা ধূলি গড়কি,
স্বপ্নৰ দলিচা পাৰি
আৰু এক নতুন গীত গাই গাই।

অপৰিসীম আশা, কিন্তু সীমিত সুখ
পথৰ মাজত দেখা পাওঁ বিচিত্ৰ জীৱনৰ প্ৰহেলিকা।

সৃষ্টিতৰ আঁৰত, অন্তৰৰ কাষত,
অনুভৱ কৰো এক সুখৰ প্ৰহেলিকা, এটি বিৰল অভিজ্ঞান।

জীৱন,
কেতিয়াবা হেঁপাহেৰে সজীৱ,
কেতিয়াবা এক সোণালী সৰগ।
সুখ মানেই যেন এক অসীমিত যাত্ৰা,
চোৱাচোন চাৰিওফালে,
এই প্ৰহেলিকাতেই আছে জীৱনৰ মাদকতা
য'ত লুকাই আছে জীৱনৰ জীপালতা।

জন্ম দিলা তুমি আই
তোমাক পাহৰিম কেনেকৈ ?
তোমাৰ বাবে আহিলো
আই এই বিচিত্ৰ ধৰা লৈ।
শান্ত সুস্থ মুখখনি তোমাৰ
যেতিয়া তোমালৈ চাওঁ,
পৃথিৱীত থকা সকলো
মৰমেই যেন পাওঁ।
দয়াৰ সাগৰ মা তোমাৰ
সচা অন্তৰখন।
কত দুখ সহ্য কৰা
অলপো নকৰা খং
সেয়েহে মা সকলো
অৰ্পিলো তোমাৰ চৰণত
সচা মৰম লুকাই থাকিব
তোমাৰ আচলত।
শত কোটি প্ৰণাম ভগৱানক
কওঁ
জনমে জনমে তোমাকে যেন
মাতৃ ৰূপে পাওঁ

জীৱনৰ মায়া

ঋষিতা দত্ত

(চতুৰ্থ যান্মাসিক, বৈদ্যুতিক বিভাগ)

জীৱনৰ আদিপাঠিত সপোনৰ ছত্ৰছয়া...
সপোনৰ বাটত কালধুমুহা
পোৱা নোপোৱাৰ হিচাপে কৰা জীৱনৰ বাটত...
শৈশৱৰ ধূসৰ স্মৃতিবোৰে কেতিয়াবা
বাৰুকৈয়ে অগা-দেৱা কৰেহি
কেতিয়াবা আকৌ ৰামধেনুৰ সাতো ৰঙেও
ধৰা দিয়েহি সপোনৰ আঁচলত।
জীৱন নামৰ নৌকাখনিৰ কতয়ে মায়া,
স্বপ্নশীল জগতৰ অজস্ৰ কায়া,
তথাপি জীৱন আগুৱাই যায়
জীৱনৰ কাঁইটীয়া বাটত...
আমিও আগুৱাই যাম সপোনৰ পম খেদি
শেষত ৰৈ যাব...
জীৱন, মৃত্যু আৰু সপোনৰ
এখনি জীয়া ছবি।

আকাশ আৰু পৃথিৱী

মানস প্ৰতিম বড়া

(চতুৰ্থ যান্মাসিক, বৈদ্যুতিক বিভাগ)

যিদিনা আকাশত জোনৰ পূৰ্ণিমা হয়,
সিদিনা পৃথিৱীত পোহৰৰ মেলা হয়।
যিদিনা আকাশত ডাৰৰে আৰবি ধৰিব,
সিদিনা পৃথিৱীত বৰষুণৰ টোপাল পৰিব।
গছ লতা, ফল-মূল ৰঙতে ফুলিব।
পথাৰবোৰ ধানেৰে ওপচি পৰিব।
যিদিনা পৃথিৱীত ৰ'দ ওলাব
সিদিনা পৃথিৱীয়ে ৰ'দকাঁচলিত চুলি শুকুৱাব।
বাট-পথ ধুলিৰে ওপচি পৰিব।
চৰাই-চিৰিকটিয়ে আনন্দত গীত জুৰিব।

সপোন

দেৱ দত্ত

(প্ৰথম যান্মাসিক, অসামৰিক বিভাগ)

হেঁপাহৰ ব'হাগ

ধ্বংসৰ আঁৰত থাকে
একোটি সৃষ্টিৰ বতৰা
নদীয়ে এপাৰ ভাঙি
আনটো পাৰ গঢ়াৰ দৰে
বৰদৈচিলাৰ তাণ্ডৰ নৃত্যত
আকাশে বতাহে ৰজনজনাই
নামি আহে হেঁপাহৰ ব'হাগ।
শীতৰ ঠৰঙা ধৰিত্ৰী
প্ৰাণ পাই হয়গৈ পূৰ্ণ যৌৱনা
উন্মনা যুবতীৰ গোপন প্ৰেম
উৎফুল্লিত হয় প্ৰিয়জনলৈ
সংগোপনে যাচা বিহ্বানত
অসমী আই ৰঙালী হয়
নামি অহা হেঁপাহৰ ব'হাগত।

প্ৰদীপ কৰ্মকাৰ

সহকাৰী হিচাপ পৰীক্ষক,
কাৰিকৰী শিক্ষা সঞ্চালকালয়, অসম,
কাহিলীপাৰা, গুৱাহাটী -২১

তোমাৰ কথা ভাবিলে হঠাতে মাজনিশা হৈ পৰে...
গছৰ তলত বহি, বাতি চন্দ্ৰৰ জিলিকণি লৈ চাই,
হঠাতে আকৌ তোমাৰ চিন্তাবোৰ আহি পৰে...
ভবিছিলো যে....?

বাতিৰ আকাশখন খুবেই প্ৰিয়...
দুখ লাগিলে প্ৰথমেই যিজনলৈ মনত পৰে...
দিঠক নহলেও প্ৰতি নিশাই সপোনত আহি পৰে...
যিমনেই মই কাষচাপো, সিমনেই আতৰি যায়,
খঙাল হৈও পাছত, ডাৰৰৰ আবেদি চায়।।
তুমি মোৰ প্ৰিয় জোনৰ দৰে... বহু দূৰত..
যত্ন ল'লে জিলিকি উঠে, আওকাণ কৰিলে লুকাই যায়
... ডাৰৰৰ আঁৰত...

শেষত চিন্তাবোৰ সপোন।
কিন্তু নিজ আপোন।।
সপোন হৈও মোৰ বিশেষ হৈ পৰে...
কিয়নো...

তোমাৰ কথা ভাবিলে মাজনিশা হৈ পৰে...
হঠাত আকৌ তোমাৰ চিন্তাবোৰ আহি পৰে...।।

বিহু আনন্দীয়া বিহু বিনন্দীয়া
বিহুৰ মৌ-মিঠা মাত,
বিহুৰ বা লাগি বিহুৱা ককাইৰ ঐ
দেওখনি লাগিছে গাত।

বিহু বুলি ক'লেই অসমীয়াৰ গা ইচাট-বিচাট। জাতীয় জীৱনৰ সকলো উচ্ছাস, আশা-আকাংক্ষা, বৎ-আনন্দ, আৰেগ-অনুভূতি বিহুৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত। বিহু অসমীয়া জাতিৰ প্ৰাণৰ স্পন্দন, প্ৰতিটো নিশ্বাস-প্ৰশ্বাস, আৰেগ-অনুভূতি। বিহু গীতত অসমীয়া জাতিৰ সৰলতা, উদাৰতা অতিথিপৰায়ণতা, প্ৰকৃতিৰ লগত হোৱা অসীম ভালপোৱা ইত্যাদিৰ বাৎময় প্ৰকাশ ঘটে। অসম আৰু অসমীয়া জনসমাজৰ নিৰ্ভুল দাপোনস্বৰূপ এই বিহু। বিহুক বাদ দি অসমীয়া জাতিৰ কৃষ্টি, সংস্কৃতি, সভ্যতা-সাহিত্যৰ পথাৰখন একেবাৰে উৰুঙা হৈ পৰিব। সেয়ে বিহু আমাৰ জাতীয় উৎসৱ।

‘বিহু’ শব্দটিৰ উৎপত্তি সম্বন্ধে বিভিন্ন পণ্ডিতে বিভিন্ন মত প্ৰকাশ কৰে। ‘বিহু’ শব্দটো সংস্কৃত ‘বিশু’ শব্দৰ পৰাহে অপভ্ৰংশ হৈছে যদিও ‘বিহু’ শব্দটোৰো আধ্যাত্মিক অৰ্থ আছে। সংস্কৃতত ‘বি’ উপসৰ্গ পূৰ্বক ‘হু’ ধাতুৰো ব্যুৎপত্তিগত অৰ্থ আছে। বি-উপসৰ্গৰ যোগত ধাতুৰ অৰ্থ বিশেষ ধৰণৰ হোম-যাগৰ পূজা-অৰ্চনা। ‘হু’ ধাতুৰ অৰ্থ হুনা বা হোম কৰা ‘বি’ উপসৰ্গৰ অৰ্থ বিশিষ্ট বা বিশেষ প্ৰকাৰ হোমৰে অৰ্চনা কৰা। অৰ্থাৎ অগ্নিত হোম দি উপসনা কৰা, আন এচামৰ মতে বড়োভাষাৰ বৈখু শব্দৰপৰাহে ‘বিহু’ শব্দৰ উৎপত্তি। আকৌ বৈদিক বিশ শব্দৰ পৰা বিশু আৰু বিশুৰপৰাই ‘বিহু’ হোৱাটা আচৰিত নহয়। প্ৰকৃততে বিহু মূলতঃ মংগোলীয়সকলৰ উৎসৱ। আধুনিকসকলৰ পাছতেই

বিহুৰ ইতিবৃত্ত আৰু বিৱৰ্তনৰ বাটেৰে বিহু

কুঁৱলী কোমল ওজা

(..... বান্ধাসিক, অসামৰিক অভিসাধিক বিভাগ)

অসমৰ ভূ-খণ্ডলৈ অহা তিব্বত-বৰ্মী আৰু টাই বা শ্যানসকলেই বিহুক অসমত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। তিব্বত বৰ্মীসকলৰ বড়ো-মিচিং, চুতীয়া, মৰাণ, মটক, কছাৰী, ডিমাচা, ৰাভা আদি আৰু টাইসকল বিহুক বৈছাঙ, আলি-আয়ে-লিগাং, বিছু, বুচু, বিছুৱা, দোমাহী, পয়ছ, পিছ আদি বিভিন্ন নামেৰে অতীজৰেপৰা পালন কৰি আহিছে। এই সকলোবোৰ জনগোষ্ঠীৰ বিহু একেলগ হৈ বহু এৰা-ধৰাৰ মাজেৰে বিহুৰে আজি এই ৰূপ পাবলৈ সক্ষম হৈছে। অসমৰ এসময়ৰ শসনাধীন ৰাজবংশ চুতীয়াসকলৰ বিহুৰ লগত এক ওতঃপ্ৰোত সম্পৰ্ক আছে। চুতীয়াসকল ইমান বিহুবলিয়া আছিল যে য'লৈকে গৈছিল বিহু লগত লৈ গৈছিল। বিহু চুতীয়াসকলৰ হিয়াৰ আমঠু আছিল, তাৰ প্ৰমাণস্বৰূপে-

ঢোল বাই ক'ত বোলে ৰতনপুৰত

খোল বাই ক'ত বেলে ৰতনপুৰত

ৰতনপুৰ এসময়ত চুতীয়াসকলৰ ৰাজধানী আছিল। তাৰোপৰি বিভিন্ন প্ৰচলিত মতবাদৰ ভিতৰত আটাইতকৈ সত্য বুলি মানিবপৰা মতবাদটোৰ মতে চুতীয়াসকল আহোমসকলৰ হাতত পৰাজয় হোৱা পাছত বিহু চুতীয়া ৰাইজ তথা পূজাৰী শদিয়াৰপৰা আৰাধ্য দেৱী বা তাম্ৰশ্ৰী শাল সহ ভটিয়াই পলাই যায় আৰু কেইবাখনো গাঁও বাগৰি শেষত বৰ্তমানৰ হাৰ্ছি গাঁৱত হাৰ্ছি দেৱালয় ৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হয় আৰু ইয়াতো চুতীয়াসকলে বিহু পাতিবলৈ ধৰিলে। এই বিহুৰে ‘ফাট বিহু’ নাম পায়। চুতীয়া ভাষাত ফাট মানে ভাটি, গতিকে শদিয়াৰপৰা ভটিয়াই গৈ বিহু মৰা বাবে ফাটবিহু অৰ্থাৎ ভাটি বিহু বুলি জনাজাত হ'ল। সময় বাগৰাৰ লগে লগে এই ফাটবিহু বিভিন্ন অঞ্চললৈ বিয়পি অৱশেষত ঢকুৱাখনা মহঘূলি চাপৰিলৈ স্থায়ীভাৱে স্থানান্তৰিত তথা বিখ্যাত হল। তথাপিও, হাৰ্ছি গাঁৱত পৰম্পৰাৰ চিন স্বৰূপে ফাট বিহু উদ্‌যাপন হৈ আহিছে। আকৌ চুতীয়াসকল আহোমৰ হাতত পৰাজয় হোৱাৰ মূল কাৰণো আছিল বিহু। চুতীয়াসকলৰ বিহু বলীয়া স্বভাৱৰ কথা জানি আহোম সেনাপতি ‘জেং মুয়নে’ বিহুতে চুতীয়া ৰাজ্য আক্ৰমণ কৰিছিল। সেই সময়ত ৰণুৱাসকল বিহুত ব্যস্ত আছিল। ফলস্বৰূপে অতি সহজে চুতীয়াসকলক পৰাস্ত কৰি গৰখীয়াৰপৰা হোৱা ৰজা নীতিপালক হত্যা কৰে। তেতিয়া ৰাণী সাধনীয়ে শত্ৰুৰ লগত সাহসেৰে যুদ্ধ কৰি চন্দনগিৰি পাহাৰলৈ গৈ ১২০ গৰাকী নাৰীৰে গঠিত এটা নাৰীবাহিনী গঠন কৰে। এই নাৰীবাহিনী এছিয়াৰ ইতিহাসত প্ৰথমটো নাৰীবাহিনী। ৰাণী সাধনীৰ নেতৃত্বত গঠন হোৱা এই নাৰীবাহিনীয়ে সাহসেৰে আহোম সেনাবাহিনীক তাৰপৰাই

প্ৰতিৰোধ কৰি থাকিল। ‘বাপুতি সাহোন’ বিহুটিয়ে চুতীয়াক ঠগিলে। চুতীয়া ভাষাত বাপুতি সাহোনৰ অৰ্থ ‘বাপ’ মানে দেউতা, বাপুতি মানে দেউতাৰ আৰু ‘সাহোন’ মানে সম্পত্তি। অৰ্থাৎ চুতীয়াসকলৰ বাবে বিহু দেউতাকে দি যোৱা সম্পত্তি। এই সকলোবোৰৰ পৰাই চুতীয়াসকলেই বিহুৰ গুৰি ধৰোতা বুলি বিশ্বাস দৃঢ় হয়। আকৌ জনবিশ্বাস যে অসমভূমিৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক লোকেই মংগোলীয় মূলৰ বাবে মংগোলীয়সকলৰ উৎসৱ ‘বিহু’ৰে জাতীয় উৎসৱৰ মৰ্যাদা লাভ কৰিলে। আনহাতে, কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভাৰ মতে ‘বিহু’ শব্দৰ উৎস অসমৰ এক জনজাতীয় ভাষা। ‘বি’ মানে দিয়া আৰু ‘হু’ মানে লোৱা। অৰ্থাৎ, দিয়া লোৱা উৎসৱ।

বিহু মূলতঃ কৃষিভিত্তিক উৎসৱ। অসমীয়া সাধাৰণ চহা লোকসকলে নতুন বছৰৰ আৰম্ভণি ব’হাগত পোৱাৰ আশা, কাতিত পাবৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা আৰু মাঘত পাই সামৰাৰ আনন্দ। এইদৰেই অসমীয়াই বছৰেকত তিনিবাৰকৈ বিহু পালন কৰে। ব’হাগত ৰঙালী, মাঘত ভোগালী আৰু কাতিত কঙালী। এই তিনিটা বিহুৰ ভিতৰত বিহু বুলি ক’লেই প্ৰথমে ৰঙালীয়েই ভূমুকি মাৰে। ৰঙালী চ’ত মাহৰ সংক্ৰান্তিৰপৰা আৰম্ভ হয়। সেইদিনটো সিদ্ধু দিনপঞ্জীৰো শেষৰটো দিন। আগেয়ে ব’হাগ বিহু সাতদিন ধৰি পালন কৰা হৈছিল। প্ৰত্যেক দিনৰে একোটাকৈ সুকীয়া নাম আছে- গৰু বিহু, মানুহ বিহু, গোসাঁই বিহু, তাঁতৰ বিহু, নাঙলৰ বিহু, ঘৰচীয়া জীৱ-জন্তুৰ বিহু আৰু চেৰা বিহু। এই সাতটা বিহুক সাত বিহু বুলি কোৱা হয়। ব’হাগ বিহুৰ প্ৰথমটা দিনক ‘চ’তৰ বিহু’ বুলিও কোৱা হয়। ৰঙালী বিহুত আত্মীয়-স্বজন আৰু বন্ধু-বান্ধৱীৰ মাজত গামোচা, নতুন কাপোৰ বা ন-উপহাৰৰ বিনিময় কৰাৰ এক প্ৰথা অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত। এই উপহাৰবোৰক ‘বিহুৱান’ বুলি ক’ব পাৰি যদিও বৰ্তমান বিহুৱান বুলিলে সাধাৰণতে গামোচাকে বুজা যায়। অসমীয়া সমাজত বিহুৱানৰ এক সুকীয়া মৰ্যাদা আছে। কিন্তু উদ্বেগজনক কথাটো হ’ল বিহুত উপহাৰ দিয়া গামোচাসমূহৰ অধিকাংশই বহিৰাগত। অসমীয়া শিপিনীৰ গামোচাৰ মূল্য অসমীয়াই দিব নিবিচাৰে। এয়াই আমাৰ অসমীয়া জাতি। নিজৰ বাপুতি সাহোন বিহুটিত ডিঙিত লোৱা গামোচাখনো অনা- অসমীয়াৰ। তেন্তে অসমীয়াৰ অস্তিত্ব, লোকাচাৰ কোন দিশে গতি কৰিছে, সেয়া সাম্প্ৰতিক সময়ৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। অসমী আইৰ বুকুত বাপুতিসাহোন বিহুটি কিমান দিনলৈ জী থাকিব?

বৰ্তমান বিহু কৃষিভিত্তিক হৈ থকা নাই, ই হৈ পৰিছে বজাৰমুখী, মঞ্চমুখী। নৱ প্ৰজন্মৰ বাবে বিহু এতিয়া মাথো এক সামাজিক ৰীতি। বিহুৰ পিঠা-পনা, জলপানে পশ্চিমীয়া চাহ, বিস্কুট, কেৰু আদিৰ লগত প্ৰতিযোগিতাৰ সন্মুখীন হ’বলগীয়া হৈছে। বৰ্তমান খুব কম সংখ্যক লোকৰাহে কৃষি জীৱন-নিৰ্বাহৰ প্ৰধান মাধ্যম হৈ আছে। সেয়ে চহা লোকো কমি আহিছে। গতিকে, বিহুৰ লোকাচাৰলৈয়ো পৰিৱৰ্তন

অহাটো স্বাভাৱিক। এতিয়াৰ ডেকা-গাভৰুৰ বাবে গছ-তলৰ বিহু অনৰ্থক কথা। গছ তলৰ বিহু, চোতাল বিহু আহি এতিয়া মঞ্চ পালেহি। আকৌ চোতাল বিহু দেখা যায় যদিও সেয়া কেৱল নগৰৰ ধনী ব্যৱসায়ী, প্ৰতাপী ৰাজনৈতিক মন্ত্ৰী-বিষয়াসকলৰ চোতালাহে শুৱনি কৰে। যি কি নহওক আহোম স্বৰ্গদেউসকলৰ দিনতেই পথাৰ, গছ তল বিহু আহি ৰংঘৰৰ বাকৰি শুৱনি কৰিছিল। বুৰঞ্জীত উল্লেখ থকা মতে পোন প্ৰথমে স্বৰ্গদেউ ৰুদ্ৰসিংহই বিহুক জাতীয় উৎসৱৰ মৰ্যাদা প্ৰদান কৰিছিল। বিহুয়ে যদিও জাতীয় উৎসৱৰ মৰ্যাদা লাভ কৰিছিল তথাপি বিহুয়ে বহুতো প্ৰত্যাহানৰ সন্মুখীন হ’ব লগা হৈছিল। আহোমসকল পৰৱৰ্তী শাসনকালত কোনো কোনো বৃটিছ বিষয়াৰ মতে অসমীয়া বিহুৱতী গাভৰুৰ দেহত, নাচত ‘Wanton Movement’ দেখা পাইছিল। বৃটিছ লেখক ৰবিনছনকে আদি কৰি বহুজনে বিহুক অসমৰ প্ৰধান উৎসৱ বুলি অভিহিত কৰিছিল। ১৮৯৮ চনত প্ৰথম ইংৰাজী-অসমীয়া প্ৰনেতা বুদ্ধীন্দ্রনাথ ভট্টাচাৰ্যই ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ ‘The National Guardian’ত বিহুক notorious আখ্যাৰে ‘The Assamese Bihoo’ শীৰ্ষক প্ৰবন্ধত বিহুক নিষিদ্ধ কৰাৰ বাবে চৰকাৰক আবেদন জনাইছিল। এই ক্ষেত্ৰত বুৰঞ্জী প্ৰনেতা হলিৰাম ঢেকিয়াল ফুকন, গুণাভিৰাম বৰুৱা, কমলাকান্ত ভট্টাচাৰ্য্য আদিৰ নাম অন্যতম। এওঁলোকে বিহুক অসমৰ জাতীয় উৎসৱ বুলি মানি লোৱা নাছিল, ইয়াৰ বিৰোধিতা কৰিছিল। ১৯৪১ চনত পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে মহেশ্বৰ নেওগ আদি ব্যক্তিৰ প্ৰচেষ্টাত শিৱসাগৰৰ মঞ্চত বিহু প্ৰদৰ্শিত হয়। তাৰপিছত ১৯৫১ চনত ৰাধাগোবিন্দ বৰুৱাৰ পৃষ্ঠপোষকতাত গুৱাহাটীত লতাশিলত বিহু সন্মিলনৰ আয়োজন কৰা হয়। বৰ্তমানো এই বিহু সন্মিলনে জনপ্ৰিয়তা অৰ্জন কৰি অহা দেখা যায়। লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে তেতিয়াৰ বিহু সন্মিলনে কিন্তু বিহুক জাতীয় আৰু সাংস্কৃতিক চেতনাৰে আগবঢ়াই দি ইয়াৰ মৰ্যাদা বৃদ্ধি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। আজিৰ দৰে বিহু মঞ্চৰ সাংস্কৃতিক সন্ধিয়াত দামী শিল্পীৰ প্ৰতিযোগিতা নাছিল। বৰ্তমান বিহু মঞ্চত বিহু দলসমূহৰ বিহু প্ৰদৰ্শনৰ সময়তে বিচাৰক মণ্ডলীৰ বাহিৰে দুই-চাৰিজন দৰ্শকৰ উপস্থিতিৰ দৰে পুতৌ লগা ছবিহে দেখা যায়। অতীতত ব’হাগৰ আগমন কুলি-কেতেকীৰ মিঠা মাতে আনে, আনহাতে আজিৰ ব’হাগৰ আগমন মানে আকৌ ঘৰতে হওক বা ৰাষ্ট্ৰীয়-ঘাটে হওক বিহু সমিতিবোৰৰ চান্দা পাৰ্টিৰ ভয়ত হাহাকাৰ জনসাধাৰণৰ মুখকেহখনৰ কথাহে মনলৈ আহে। অপ্ৰিয় হ’লেও এয়াই সত্য। কথিত আছে- বিহু অসমীয়াৰ তেজত আছে। বিহু অসমীয়াৰ প্ৰাণ, ঢোলৰ চাপৰ শুনিলে প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াৰ এপাক নাচিবলৈ মন যোৱাটো স্বাভাৱিক। কিন্তু, কেইগৰাকী অসমীয়া গাভৰুৱে নিজ হাতেৰে বিহুৱান বৈছে? কেইগৰাকী অসমীয়াই বিহুৰ ইতিহাস, বিহু নৃত্যৰ ভংগী, বাদ্য-যন্ত্ৰৰ জ্ঞান, বিহু মাৰোতে পৰিধান

কৰা সাজ-পাৰৰ নাম, বিহুৰ পতাকাৰ সবিশেষ ইত্যাদিৰ বিষয়ে জানে বা জানিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছে সেয়া লক্ষনীয়। আজিৰ পৰিৱৰ্তিত সময় আৰু ব্যক্তিকেन्द्रিক চহৰমুখী সভ্যতাৰ পৰশত বিহুৰ বেহ-ৰূপৰ পৰিৱৰ্তন ঘটি ইয়াৰ স্বকীয় সৌন্দৰ্যৰ স্নান পৰিছে।

পৰিৱৰ্তন অপ্রতিৰোধ্য। বিহুৰো পৰিৱৰ্তন হওঁক। কিন্তু সেই পৰিৱৰ্তন যাতে অসমীয়া জাতীয় জীৱনলৈ ভাবুকি কঢ়িয়াই আনিব নোৱাৰে তাৰ বাবে অসমীয়া সজাগ হ'ব লাগিব। পৰিৱৰ্তনৰ নামত যিকোনো পৰিৱৰ্তনকে মানি লোৱাটো উচিত নহয়। বিহু মঞ্চমুখী হওক তাত কোনো আপত্তি নাই। কেৱল সেই মঞ্চ লাখ লাখ টকা খৰচ আৰু হজম কৰাৰ উপলক্ষ হৈ নুঠক। বিহু মঞ্চবোৰ নামী-দামী শিল্পীৰ প্ৰতিযোগিতাৰ উৎস হৈ নুঠক। সেই মঞ্চখন যাতে স্থানীয় শিল্পীসকলক আগুৱাই যোৱাত প্ৰেৰণা হয়। প্ৰখ্যাত লেখিকা অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ 'সময়ৰ পৃষ্ঠা' নামৰ গ্ৰন্থখনত সচাঁ বিহু শীৰ্ষক প্ৰৱন্ধটিত জ্যোতিশিখা মহিলা পৰিষদৰ উদ্যোগত গুৱাহাটী মহানগৰীৰ পাঞ্জাবাৰীৰ এখন বিহু সন্মিলনৰ কথা উল্লেখ কৰি এনেদৰে লিখিছে— "প্ৰকৃতিৰ সেউজ বাগিচাত ফুলা মানুহকপী ফুলৰ এনে বগুৰ সমাহাৰ দেখি বুকুৰ মাজত এক অবুজ আবেগে উজান-ভাটি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, গুৱাহাটী মহানগৰীৰ যান্ত্ৰিকতা, বিহু মঞ্চৰ কৃত্ৰিমতাৰপৰা মাত্ৰ গাড়ীৰে এঘণ্টাৰ দূৰত্বত এই দৃশ্য অভাৱনীয় - অপৰিকল্পনীয়।" সঁচাকৈ বিহু সন্মিলনবোৰে যদি সকলোকে একেলগ কৰি টোলৰ চাপৰত নাচি-বাগি আনন্দত আত্মহাৰা হৈ জেষ্ঠজনৰপৰা কনিষ্ঠজনে শ্ৰদ্ধা, ভক্তিৰে আৰ্শীবাদ লোৱাৰ পৰম্পৰা নৱপ্ৰজন্মক দি যাব পাৰিলে 'বাপুতি সাহোন' বিহুটিৰ আনন্দ-মৰ্যাদা দুগুণ বাঢ়িব। লুইতপৰীয়া বিহুৰে আজি সাত সাগৰ তেৰ নদী পাৰ হৈ বিদেশৰ মঞ্চ কঁপাবলৈ সক্ষম হৈছে। এইয়া অসমীৰ গৌৰৱ। বিহু কেৱল অসমীয়াৰ সাংস্কৃতিক চেতনাক নহয়, ই জাতীয় চেতনাৰ অন্যতম বাহক হৈ থাকক, অসমীয়াৰ বুকুত চিৰদিনলৈ ইয়াৰ দায়িত্ব প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াই মূৰ পাতি ল'ব লাগিব। সকলো দেখিয়ো ফেঁচাটোৰ দৰে কেৱল চাই থাকিলে নহ'ব, বজৰবোৰৰ থাপ মাৰি উলিয়াই আনিব লাগিব। নহ'লে বিহুৰে এটা অদ্ভুত আচহুৱা ৰূপ পাবলৈ বেছি সময় নালাগিব। প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াই এবাৰ নিজকে প্ৰশ্ন কৰি চাওক, হেঁপাহৰ বিহুটিক লৈ আপুনি, মই বা আন দহজন কিমান সচেতন? বাপুতি সাহোন বিহুটিৰ আনন্দ-উলাহ অসমীয়াৰ গাত এতিয়াও আগৰ দৰে আছেনে? যদি নাই, কিয় স্নান পৰিছে। সেয়াও এক প্ৰশ্ন?

সময়ৰ মূল্য

অভিলাশ বড়া

(চতুৰ্থ যান্মাসিক— বৈদ্যুতিক বিভাগ)

“পল পল দণ্ড কৰি সময় গৈছে উৰি
পাখি লগা কাঁড়ৰ নিচিনা অবিৰাম...”

প্ৰত্যেক মানুহেই এটা নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ কাৰণে এই পৃথিৱীৰ জীয়াই থাকে। সেইফালৰ পৰা চাবলৈ গ'লে মানুহৰ জীৱনটো হ'ল সময়ৰ অসংখ্য মুহূৰ্তৰ সমষ্টি মাত্ৰ। সময়ক নৈৰ সোঁতৰ লগত তুলনা কৰা হয়, কাৰণ উজনিৰ পৰা ভাটিলে বৈ যোৱা পানীখিনি কেতিয়াও পুনৰ উজলিলে আহিব নোৱাৰে, ঠিক একেদৰে পাৰ হৈ যোৱা মুহূৰ্তবোৰো আমাৰ জীৱনলৈ কেতিয়াও উভতি নাহে। সময় নিৰৱধি আৰু মানুহৰ জীৱনটো তেনেই ছুটি। তথাপি মানুহৰ আশা অনন্ত আৰু মানুহৰ এই চুটি জীৱনতে বহুতো কাৰ্য সম্পাদন কৰি অন্তহীন আশা পূৰণ কৰিবলৈ বিচাৰে। সেইকাৰণে সময় মানুহৰ বাবে অমূল্য ধন।

সময়ক আমি মূল্য দি কিনিব নোৱাৰো। ই কাৰোৰে পৰাই কোনো মূল্য নিবিচাৰে। নদীৰ অনন্ত সোঁত আৰু মানুহৰ সময়ৰ সোঁত একে। নদী যিদৰে মহা সিন্ধু উদ্দেশ্যি একে গতিৰে অনন্তকাল বৈ আছে, সময়ৰ সোঁতো কালৰ বুকুত মিলি গৈ আছে। কালি যিটো দিন গ'ল তাক কোনো কালে কোনো জনমে আমি ঘূৰাই নাপাওঁ। সেইবাবে সময়ৰ মূল্য অসীম।

সময় সদায় গতিশীল। সময় কাৰোৰে বাবে বৈ নাথাকে। সময় পাখি লগা কাঁড়ৰ নিচিনা। মানুহৰ প্ৰধান অমূল্য ধন সময়। সেইবাবে আমি সময়ৰ মূল্য বুজি কাম কৰিব লাগে। সময়ক কোনোও মূল্য দি কিনিব নোৱাৰে। সেইবাবে সময়ৰ মূল্য অসীম। কৰ্মই সময়ৰ মূল্য নিৰূপণ কৰে। কৰ্মব্যস্ত লোক এজনৰ বাবে প্ৰতিটো সময়েই মূল্যৱান। গতিকে ক্ষন্তেকীয়া জীৱনত পোৱা সময়খিনি সদ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিলেহে আমাৰ জীৱনটো সুখৰ হ'ব। সেয়েহে এজন ভাল মানুহ হ'বলৈ হ'লে সময়ৰ মূল্য ভাল দৰে বুজিব লাগিব।

সময়ৰ সমষ্টিয়েই জীৱন। সীমা-বন্ধা জীৱনত যিকণ সামান্য সময় আমি পাওঁ তাক সৎ ব্যৱহাৰ হ'লে সময়ৰ মূল্য ভাল দৰে বুজিব লাগিব। জীৱন এক বিশাল কৰ্মক্ষেত্ৰ। কিন্তু জীৱন ক্ষণস্থায়ী, ইয়াক কচুপাতৰ পানীৰ লগত তুলনা কৰা হয়। সেইবাবে প্ৰতি মুহূৰ্তকে ভাগ ভাগ কৰি লৈ নিৰ্দিষ্ট ভাগত নিৰ্দিষ্ট কামত অগ্ৰসৰ হ'ব লাগিব। তেতিয়াহে কামত সুফল লাভ কৰিব পৰা যাব। সেইকাৰণে কোৱা হয় যে, “সময় কাৰো কাৰণে নাথাকে বৈ।”

ভাৰতৰ জাতীয় পতাকা

অভিলাশ বড়া

(চতুৰ্থ বান্ধাসিক— বৈদ্যুতিক বিভাগ)

এখন জাতীয় পতাকাই এখন দেশৰ নাগৰিকৰ স্বাধীন স্থিতিক, তেওঁলোকৰ আদৰ্শ স্বাভিমানেৰে জাতীয় স্বাধীনতা আৰু আত্ম মৰ্যাদাবোধৰ মূৰ্ত প্ৰতীক। দেশৰ ভৌগোলিক অখণ্ডতা, সৰ্বভৌমত্ব, সাংস্কৃতিক বৈশিষ্ট্য, জাতিৰ আশা-আকাংক্ষা, আবেগ, অনুৰাগ, আনকি হৃদয়ৰ প্ৰতিটো স্পন্দন মূৰ্তিমন্ত হৈ উঠে পতাকাৰ বুকুত। সেয়েহে জাতীয় পতাকাই বহন কৰে জাতীয় মৰ্যাদা আৰু এই মৰ্যাদা বক্ষাৰ কাৰণেই হাজাৰ হাজাৰ বীৰ বীৰাঙ্গনাই জাতীয় পতাকা বুকুত সাৰটি লৈ হাঁহি হাঁহি প্ৰাণ আৰ্হিত দিয়ে।

১৯৪৭ চনৰ ২২ জুলাইত গণ-পৰিষদে অশোক চক্ৰ সম্বলিত ত্ৰিবৰ্ণ পতাকাকেই জাতিৰ ঐতিহ্য, সাংস্কৃতি, আশা আকাংক্ষাৰ মূৰ্ত প্ৰতীক স্বৰূপে জাতীয় পতাকাৰ মৰ্যাদা দান কৰে। ১৯০৬ চনত ইংলেণ্ড আৰু ফৰাচী দেশত বাস কৰা প্ৰবাসী, স্বদেশ প্ৰেমিকসকলে ভাৰতীয় জাতীয় পতাকাৰ পৰিকল্পনা গ্ৰহণ কৰে। ওপৰভাগত ডাঠ হালধীয়া, মাজ ভাগত বগা আৰু তলৰ ভাগ ডাঠ সেউজীয়া। পতাকাখনৰ হালধীয়া ভাগত ওপৰত আঠোটা তৰা বহা হৈছিল। মাজ ভাগত 'বন্দে মাতৰম' লিখা হৈছিল। সেউজীয়া ভাগৰ বাঁওহাতে সূৰ্য আৰু সোঁহাতে অৰ্দ্ধ-চন্দ্ৰ আংকিত হৈছিল। কিন্তু ই স্থায়ী নহ'ল। ১৯২৬ চনত পুনৰ এক নতুন পৰিকল্পনা লৈ তেজী বগা আৰু আনটো সেউজীয়া বং সন্নিবিষ্ট কৰি এখনি পতাকা তৈয়াৰ কৰা হয়, তেজী বগা পাঁচটা আৰু সেউজীয়া বোলৰ চাৰিটা ৰেখা আঁকি বাঁওহাতে ওপৰ চুকত ইউনিয়ন জেক মাজত এটি তৰা আৰু তলৰ ফালে হতীপটিৰ আৰ্হিত তৰা আৰু চন্দ্ৰ আংকিত কৰা হৈছিল। ইও স্থায়ী নহ'ল। ১৯৩১ চনত কৰাচীত বহা কংগ্ৰেছৰ অধিবেশন জাতীয় পতাকা গ্ৰহণৰ প্ৰস্তাৱ গৃহীত ৰকিং কমিটীয়ে নিযুক্ত কৰি দিয়া সামতিয়ে কেৱল ডাঠ হালধীয়া বং যুক্ত আৰু বাঁওহাতে ওপৰ চুকত যতৰ চিত্ৰ আংকিত এখনৰ আৰ্হি দাঙি ধৰে। কিন্তু ই ৰকিং কমিটীৰ পতাকা মনপূত নোহোৱাত সেই বছৰে আগষ্ট মাহত ৰকিং কমিটীৰ সকলো সদস্যই সমূহীয়াভাৱে জাতীয় পতাকাৰ আঁচনি প্ৰস্তুত কৰে। সেই মতে তিনিটা বঙৰ সমাৱেশ ঘটোৱাৰ সিদ্ধান্তে লোৱা হয়। ওপৰত ডাঠ হালধীয়া, মাজত বগা, তলত সেউজীয়া বং থাকিব। মাজৰ বগা অংশত যঁতৰৰ চিহ্ন থাকিব। পতাকাৰ আকাৰ ২ : ৩ জোখৰ হ'ব। বোম্বাইত বহা কংগ্ৰেছৰ কমিটীৰ এই পতাকা জাতীয় পতাকা ৰূপে গ্ৰহণ কৰে। বং তিনিটাৰ অৰ্থ প্ৰতীকধৰ্মী বুলি গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। সেইমতে ডাঠ হালধীয়া বংটো ত্যাগ আৰু সাহসৰ, বগা বংটো সত্য আৰু শান্তিৰ, সেউজীয়া বংটো বিশ্বাস আৰু শান্তিৰ আৰু যঁতৰটো সৰ্বসাধাৰণৰ আশা আকাংক্ষাৰ প্ৰতীক। স্বাধীনতা লাভৰ পাছত এই পতাকাখনিকে যঁতৰৰ সলনি এটা চক্ৰ দি জাতীয় পতাকাৰূপে গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। চক্ৰটো

চক্ৰটো সাৰনাথত থকা আলোক স্তম্ভত সন্নিবিষ্ট চক্ৰৰ আৰ্হিত কৰা হৈছে। এই চক্ৰ ভাৰতীয় ঐতিহ্য আৰু কৃষ্টিৰ প্ৰতীক।

মৌৰ্য সাম্ৰাজ্যৰ মৌৰ্যসকলৰ এজন প্ৰতিভাশালী তথা শক্তিশালী সম্ৰাট আছিল। তেওঁৰ নাম আছিল 'আশোক'। এইজন অশোক সম্ৰাটে এই চক্ৰটো নিৰ্মাণ কৰিছিল। তেওঁৰ নামৰেই এই চক্ৰটোৰ নাম 'অশোক চক্ৰ' ৰখা হৈছিল। আশোক চক্ৰ হৈছে শান্তি প্ৰতীক ও হিন্দু ধৰ্মৰ প্ৰতীক। ১৯৪৭ চনত ১২ জুলাই তাৰিখে ভীমৰাও ৰামজী আশ্বেদকাৰে এই চক্ৰটো ভাৰতৰ জাতীয় পতাকাত প্ৰতিষ্ঠিত কৰে।

এই চক্ৰটোত ২৪ ডাল শলা আছে। এই শলাকেইডালৰ প্ৰত্যেকৰে একো একোটা ৰহস্য ও নাম আছে।

১-প্ৰেম, ২-সাহস, ৩-ধৈৰ্য, ৪-শান্তি, ৫-মহামতিত্ব, ৬-কল্যাণ, ৭-বিশ্বাস, ৮-উদাৰতা, ৯-নিঃস্বার্থতা, ১০-আত্মসংযম, ১১-আত্ম ত্যাগ, ১২-সত্য, ১৩-শুদ্ধ, ১৪-ন্যায়, ১৫-দয়া, ১৬-লাবণ্য, ১৭-নন্দতা, ১৮-সমানুভূতি, ১৯-সহানুভূতি। ২০-ধৰ্মীয় জ্ঞান, ২১-মূল্যবোধ, ২২-ঐশ্বৰিক জ্ঞান, ২৩-ঐশ্বৰিক ভয়, ২৪ আশা

বৈজ্ঞানিকসকলৰ মতে চক্ৰটো বৈজ্ঞানিক শক্তি সঞ্চাৰিত উপাদানৰ প্ৰতীক। জাতীয় পতাকা জাতীয় জীৱনৰ প্ৰতীক, জাতীয় মৰ্যাদাৰ প্ৰতীক। সেয়েহে ইয়াৰ ব্যৱহাৰৰ নিয়ম সুনিৰ্দিষ্ট কৰি দিয়া হৈছে —

- (ক) কোনো বস্তু বা ব্যক্তিৰ গাত জাতীয় পতাকা লগাব নোৱাৰিব। অবশ্যে ব্যক্তিগত বা আনুষ্ঠানিক পতাকা ব্যৱহাৰত বাধা নাই।
- (খ) জাতীয় পতাকা বহন কৰি নিব লাগিলে- বাহকে সোঁ-কান্ধত ওখকৈ আৰু শোভাযাত্ৰাত সকলোৰে আগত নিব লাগিব।
- (গ) জাহাজ বা যান বাহন আদিত অন্য পতাকা থাকিলে জাতীয় পতাকা সকলোকে ওপৰত থাকিব লাগিব।
- (ঘ) স্বাধীনতা দিবস, গণতন্ত্ৰ দিবস আৰু বিশেষ ৰাষ্ট্ৰীয় উৎসৱতহে জাতীয় পতাকা উত্তোলন কৰিব পাৰিব। এনে দিবসত নিজ নিজ গৃহ, দোকান-পোহাৰ, চৰকাৰি-বেচৰকাৰী সকলো অনুষ্ঠানতে জাতীয় পতাকা উত্তোলন কৰিব পাৰিব।
- (ঙ) পতাকা ডাঙৰ বা সৰু যিয়েই নহওক আকাৰ কিন্তু সদায় ২ : ৩ হ'ব লাগিব। গেৰুৱা ভাগ সদায় ওপৰফালে থাকিব। পতাকা উত্তোলনৰ খুটাৰ নিৰ্দিষ্ট জোখ ৪০ ফুট (১৩ মিটাৰ) হ'ব লাগিব।
- (চ) পাতাকা উত্তোলন কৰোঁতে জনতাই শ্ৰদ্ধাৰ প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগিব।
- (ছ) ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু ৰাজ্যপাল ৰাষ্ট্ৰীয় পতাকা ব্যৱহাৰ

জাতীয় জীৱনক স্বাভিমানৰ প্ৰতীক পতাকাৰ সম্মান ৰক্ষা কৰাতো প্ৰতিজন নাগৰিকৰে কৰ্তব্য।

নাৰী তুমি অন্যান্য

মাইনি বৰা

... যান্মাসিক, বৈদ্যুতিক বিভাগ)

ভগৱানৰ এই সৃষ্টিত প্ৰকৃতিৰ পাছতে সৃজন শক্তিৰ, দৈৱিক গুণৰ দ্বিতীয় জাগৃত কেন্দ্ৰ নাৰী। নাৰীৰ মাজত পৃথিৱীৰ দৰে সহনশীলতা, সূৰ্যৰ দৰে তেজস্বীতা, সমুদ্ৰৰ দৰে গভীৰতা, ফুলৰ দৰে সৌন্দৰ্য আৰু কোমলতা, চন্দ্ৰৰ দৰে শীতলতা, এই দৈৱিক গুণ সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই বিদ্যমান।

ভাৰতীয় চিন্তনত নাৰীৰ মাতৃৰূপৰ সদায়েই বন্দনা কৰা হৈছে। যেতিয়া যুধিষ্ঠীৰক যক্ষই প্ৰশ্ন কৰিছিল, ‘পৃথিৱীতকে গৰিমাময়ী কি?’ তেতিয়া যুধিষ্ঠীৰে সহজ ভাৱেৰে উত্তৰ দিছিল- ‘মা’। মা- দয়া, কৰুণা, মমতা, সহিষ্ণুতা আৰু প্ৰেমৰ এক পৱিত্ৰ প্ৰতিমূৰ্তি।

আমাৰ দেশত বেদৰ কালৰ পৰাই নাৰীয়ে ঘৰৰ চাৰিসীমাৰ বাহিৰতো ৰাজনৈতিক, সামাজিক, ধাৰ্মিক আৰু প্ৰশাসনিক কাৰ্যত সক্ৰিয় আৰু মহত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। অনেক কতৃত্বসম্পন্ন মহিলা- গাৰ্গী মৈত্ৰেয়ী, বিদূলা, জীজামাতা আদিয়ে সমাজ জীৱনৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নাম আৰু খ্যাতি অৰ্জন কৰিছে। আজি জীৱনৰ যিমান বিবিধ ক্ষেত্ৰ আছে সকলোতে নাৰীয়ে নিজৰ ক্ষমতাৰে অগ্ৰগামী হৈছে। আজি পাহাৰৰ উচ্চতা জুখিবলৈ বা সমুদ্ৰৰ গভীৰতা

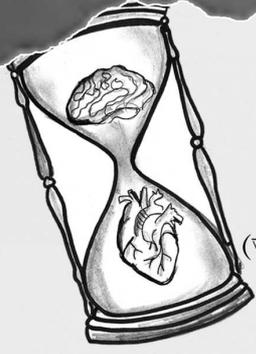
মাপ ল’বলৈ এই সকলো ক্ষেত্ৰতে দক্ষতাৰে মহিলাই নিৰ্ণয় লৈ আছে। নিজৰ কৌশলেৰে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ দায়িত্ব সুদক্ষতাৰে পালন কৰাৰপৰা বন্ধন কাৰ্য নিয়াৰিকৈ কৰালৈকে নাৰীয়ে নিজৰ ক্ষমতা প্ৰদৰ্শন কৰি আহিছে। গাঁৱৰ মহিলাসকলেও আমাৰ দেশৰ আৰ্থিক বিকাশত সহযোগিতা যেনে পশুপালন, শস্য উৎপাদন, বস্ত্ৰ তৈয়াৰ আদিৰ মাধ্যমে কৰি আছে।

পৰিতাপৰ বিষয় এইয়া যে ইমানৰ পাছতো আজি নাৰীক অবলা বুলি হেয় জ্ঞান কৰা হয়। আজিৰ সমাজত নাৰী প্ৰতাৰিত হৈ আছে। কেতিয়াবা কন্যা ভ্ৰূণ হত্যাৰ ৰূপত, যৌতুকৰ গ্ৰাসত, ঘৰুৱা হিংসাৰ বলি হৈ বা শাৰীৰিক শোষণৰ ৰূপত। আজি সংবিধানে নাৰী পুৰুষক সমান অধিকাৰ দিছে। কিন্তু বাস্তৱিকতাত ইয়াৰ স্থিতি সমান্তৰ দেখা পোৱা নাযায়। আমাৰ ইতিহাস সাক্ষী আছে যে নাৰীয়ে নিজকে সুৰক্ষা দিব নোৱাৰিলে আন কোনেও সুৰক্ষা দিব নোৱাৰে।

বৰ্তমান পৰিস্থিতিয়েও ইয়াকে প্ৰমাণ কৰিছে। আজিৰ আৱশ্যকতা সমাজৰ মানসিকতাৰ পৰিৱৰ্তন, আৰু এই পৰিৱৰ্তন আমি মহিলাসকলে নিজৰ পৰাই আৰম্ভ কৰিব লাগিব। নাৰীয়ে প্ৰথমে নিজেই একোগৰাকী নাৰী হিচাপে আত্মগোঁৰৰবোধ অনুভৱ কৰিব লাগিব। ইয়াৰ উপৰিও প্ৰতিগৰাকী মহিলাই প্ৰত্যেক মহিলাক সমানে মৰ্যাদা প্ৰদান কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে নাৰীয়ে নিজৰ সমস্যা নিজৰ প্ৰয়োজন মতে সমাধান কৰিব পাৰি। ইয়াৰ বাবে নাৰীয়ে তাইৰ ভিতৰৰ আত্মশক্তিক জাগৃত কৰি তুলিব লাগিব।

নাৰীয়ে সৌন্দৰ্য চৰ্চাৰ লগতে শৰীৰৰ চৰ্চাও কৰিব লাগিব। মানুহ হিচাপে জীয়াই থাকিবলৈ প্ৰথম প্ৰয়োজন হৈছে অজেয় শাৰীৰিক শক্তি, আমি ইমানেই শক্তিশালী হ’ব লাগিব যে আমাক যাতে কোনেও ভয় প্ৰদৰ্শন কৰিব নোৱাৰে বা দমন কৰিব নোৱাৰে।

সকলো মহিলাই যিদিনা একাত্মবোধ অনুভৱ কৰিব, যিদিনা যিকোনো এগৰাকী মহিলাৰ দুখে, তেওঁ লাগিলে আমাৰ পৰিচিতই হওক অথবা কোনো অপৰিচিত, চহকীয়েই হওক অথবা মলিয়ন বেষভূষাধাৰী কোনো দৰিদ্ৰ ভীক্ষৰীয়েই হওক সেই দুখ যিদিনা সমগ্ৰ নাৰী জাতিৰ হৃদয় বিচলিত কৰি তুলিব, সেই দিনাই আত্মাৰ প্ৰকৃত পুনৰুত্থান হ’ব। সমাজৰূপী ৰথখনৰ যিদিনা আমি নিজেই সাৰথি হম, সেই দিনাৰ ধৰ্মৰ অৰ্থাৎ সততাৰ জয় আৰু অধৰ্মৰ অৰ্থাৎ অন্যায়ে অনীতিৰ পৰাজয় সুনিশ্চিত হ’ব।

জীৱন এক অনুভৱ

চুমু ডেকা

(তৃতীয় শাণ্মাসিক, অসামৰিক বিভাগ)

ছৰ ছৰকৈ বৰষুণজাক ক'ৰ পৰা যে হঠাৎ নামি আহিল। বাইকখন বাস্তৱ দাঁতিত একাঘৰীয়াইকৈ ৰাখি আমি দোকানখনৰ বাৰাণ্ডালৈ ছৰমূৰকৈ সোমাই গ'লো। হঠাৎ জোৰকৈ অহা বৰষুণজাকত তেনেই তিতিলোঁ। দোকানৰ বাৰাণ্ডাত পুৰুষ-মহিলাৰ এটা গোটে কিবা এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় লৈ বৰ গম্ভীৰ আলোচনাত মগ্ন হৈ আছিল। পুলিচ, বেইড আদি শব্দবোৰৰ দুই-এটা কাণত পৰিল। মই তেওঁলোকৰ কথাত মনোযোগ নিদি বৰষুণজাক চাবলৈ ধৰিলো। এটা যেন নিৰ্দিষ্ট ছন্দৰ তালে তালে সৰি পৰিছে বৰষুণৰ টোপালবোৰ। মাজে মাজে খৰকৈ, আকৌ কেতিয়াবা লাহে লাহে...। যেন এটি মন পৰশা গীত।

বৰষুণ! আহ! কিমান যে প্ৰিয় আছিল ল'ৰালিৰ বৰষুণৰ দিনবোৰ। দোপালপিটা বৰষুণত কচুপাতৰ ছাতি লৈ আমি ঘূৰি ফুৰিছিলো। বৰষুণৰ মাজতে এচৰেঙা ৰ'দ দিয়ে কেতিয়াবা। তেতিয়া আমি সুৰ লগাই গাওঁ— “ৰ'দো দিছে, বৰষুণো দিছে খঁৰা শিয়ালৰ বিয়া, ঘনচিৰিকাই তামোল কাটিছে আমাকো এখন দিয়া।”

ডাঙৰকৈ বৰষুণ দিলে আকৌ গাওঁ, “হাতী কাণ, ঘোঁৰা কাণ ছৰ ছৰকৈ বৰষুণ আন।”

বৰষুণৰ অবিৰত ছন্দই মনটোক ল'ৰালিৰ দিনবোৰলৈ লৈ গৈছিল। আত্মগমন হৈ থাকোতে হঠাৎ সন্মুখৰ পাহাৰখনলৈ চকু পৰিল। পাহাৰখন কয়লাৰ ভাণ্ডাৰ। কয়লা এটা খনি। চকুত পৰিল পাহাৰৰ ওপৰত থকা কিছুলোক পিঠিত বোজা একোটা লৈ খুপি খুপি নামি আহিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। পাহাৰৰ তলত অ'ত ত'ত কিছুমান কয়লা ভৰ্তি বস্তা সিঁচৰতি হৈ পৰি আছে। মই পুনৰ বাস্তৱলৈ ঘূৰি আহিলো। মানুহকেইজনৰ কথা শুনিবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ কথাত পৰা অনুমান হ'ল যে সম্ভৱত তেওঁলোকে অবৈধভাৱে কয়লা

সংগ্ৰহ কৰি ঠিকাদাৰক দিয়ে। আজি পুলিচৰ বেইড পৰিছে। য'ৰে বস্তা ত'তে এৰি মানুহবোৰ পলাল। তাতে হঠাৎ বৰষুণ দিয়াৰ বাবে এতিয়া বস্তাবোৰ আনিবও পৰা নাই। হঠাৎ মানুহ এজনৰ ওপৰত মোৰ চকু পৰিল। মানুহজনে এটা খালি বস্তা মূৰৰ পৰা পিঠিলৈ ঢাকি বৰষুণৰ পৰা বাচিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছে যদিও তেওঁ তিতি তেনেই জুৰুলি-জুপুৰি হ'ল। ঠাণ্ডাত তেওঁ ঠক ঠক কৈ কঁপিছে। ওঁঠ দুখন নীলা হৈ গৈছে। হাত দুখন বতাহত গছৰ পাত লৰাদি লৰিছে। তেওঁৰ কৰুণ, যন্ত্ৰণাকাতৰ চকুযুৰি অনুসৰণ কৰি দেখিলো যে তেওঁ একেথৰে পাহাৰখনলৈ মই অনুসৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ। হয়তো সৌ পাহাৰৰ নামনিত পৰি থকা কয়লাভৰ্তি বস্তাবোৰৰ মাজত তেওঁৰো এটা বস্তা পেলাই থৈ আহিছে হয়তো বৰষুণৰ বাবে অথবা পুলিচৰ ভয়ত। অত্যধিক বোজা বহন কৰি অস্থিচৰ্মসাৰ দেহাৰ মানুহজনৰ গাতটো কঁপা দেখি মোৰ মনত বাজি একা বৰষুণৰ গানটো বেসুৰা হৈ গল। তেওঁ হয়তো ভাৱিছে বৰষুণজাক এৰিলেই তেওঁ সেই বস্তাটো আনিবলৈ যাব। হয়তো ভাৱিছে, বৰষুণত তিতি আৰু বেছি গধুৰ হোৱা বস্তাটো পিছল বাটটোৰে তেওঁ আনিব পাৰিবনে? সময়মতে ঠিকাদাৰক সেইটো গতাই পাওনা কেইটা লৈ ঘৰলৈ সোনকালে যাব পাৰিবনে? মানুহজনকলৈ বহু সন্তাননীয়াতা, অনিশ্চয়তা আহিল। কঁপি কঁপি বহু সময় একেথৰে পাহাৰখনলৈ চাই থকা মানুহজনকলৈ চাই যেন মই দেখিলোঁ জীৱনৰ এটা কৰ্কশ, যন্ত্ৰণাময় ৰূপ। যত বৰষুণৰ টোপাল চাই চাই আপোন পাহাৰ হোৱাটো এটা বিলাসিতা মাথোন। যত বৰষুণৰ গানৰ সুৰৰ তালে তালে নাচি মতলীয়া হোৱাৰ উচ্ছাস থাকিবই নোৱাৰে। মানুহজনৰ মুখখন মাথোঁ এটাই ভাৱ — বৰষুণজাক কেতিয়া এৰিব।

ক্রমান্বয়ে কমি আহিছে। নিজে বৈ কাটি উলিওৱা সূতা আৰু তাঁতশালৰ প্ৰাদুৰ্ভাব হ্রাস পাই আছিল।

অসমীয়া বিবাহিতা মহিলাই ওৰণিৰে বেষ্টিত হৈছে ডাঙৰসকলৰ আগত ওলোৱা নিয়ম। কিন্তু ক্ৰমান্বয়ে এই সকলো বিলাকৰ ক্ষেত্ৰত পৰিৱৰ্তন আহিছে। বৰ্তমান অসমীয়া মহিলাসকলৰ মাজত বেছিভাগ ক্ষেত্ৰত শাৰী, চেলোৱাৰ-কুৰ্তা বা পেণ্ট-ছাৰ্টৰ ব্যৱহাৰো চকুত পৰে। বিশেষকৈ চহৰত ইয়াৰ প্ৰভাৱ অধিক।

গামোচা অসমীয়া সমাজৰ এক স্বতন্ত্ৰ বৈশিষ্ট্য। এই গামোচাৰো ক্ৰমাগত পৰিৱৰ্তন আৰম্ভ হ'ল। তাঁতশালত শিপিনীয়ে বৈ উলিওৱা এই সম্পদবিধ ক্ৰমান্বয়ে অৱলুপ্তি ঘটিলে। তাৰ বিপৰীতে বিদেশী কোম্পানীয়ে তৈয়াৰ কৰা ৰং-বিৰঙৰ সূতাৰ এবিধ গামোচাধৰ্মী কাপোৰৰ প্ৰচলন বাঢ়িছে। যাৰ বৈশিষ্ট্য গামোচাতকৈ পৃথক। অসমীয়া শিপিনীয়ে চকচকীয়াকৈ বৈ উলিওৱা এই বাপতি সাহেদ গামোচাৰ অস্তিত্ব প্ৰায় নাইকিয়া হোৱাৰ পথত।

ভৌগোলিক পৰিৱেশ, জলবায়ুৰ আৰ্দ্ৰতা আদি বিভিন্ন কাৰকে মানুহৰ গৃহ ব্যৱস্থাৰ ওপৰত বিশেষ প্ৰভাৱ পেলায়। অসমীয়া সমাজৰ গৃহ নিৰ্মাণৰ ক্ষেত্ৰতো বহুতো বৈশিষ্ট্য আছে। পৰম্পৰাগত অসমীয়া মানুহৰ ঘৰবিলাক খেৰ, বাঁহ, কাঠ, বেত আদিৰে নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। ঘৰ বিলাকৰ কোঠাবিলাকৰো নাম আৰু কামো বেলেগ বেলেগ ধৰণৰ আছিল। মাৰল ঘৰ, চ'ৰা ঘৰ, বৰঘৰ, শোৱনি কোঠা আদিৰ পৃথক পৃথক ব্যৱস্থা আছিল। খেৰি ঘৰ, দুৱাৰ-খিৰিকী মাৰলি চাল আদি বিভিন্ন থলুৱাভাৱে উৎপাদিত সাগ্ৰীৰে প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱা হৈছিল। ক্ৰমাগতভাৱে ইয়াৰো পৰিৱৰ্তন হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কাঠৰ খুঁটা ব্যৱহাৰ কৰি আগৰ দিনত আসাম টাইপৰ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। ইকৰা বেৰ সাজি দুইফালে গোৱৰ মাটিৰ প্ৰলেপ দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছিল। দুমহলীয়া ঘৰৰ সংখ্যা কম আছিল। ঘৰৰ সন্মুখত মুকলি ঠাই আছিল নঙলা বা জপনাৰ লগত জেওৰা দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছিল। বাৰীত লাগতিয়াল শাক-পাচলি অথবা ফল-মূল আছিল। ভঁৰাল, গোহালি, খেৰী ঘৰ, তাঁতশাল, ঢেঁকীশালৰ সুকীয়া ব্যৱস্থা আছিল।

সাম্প্ৰতিক সময়ত আসাম টাইপৰ ঘৰ প্ৰায় নোহোৱাৰ দৰেই। গাঁৱেই হওক বা নগৰেই হওক সকলোতে আৰ চিচি ঘৰৰ আৰ্হি দেখা যায়। বৰ্তমান সময়ত আৰু এচাপ আঙুৱাই গৈ ফ্লেটৰ ধাৰণাই প্ৰৱেশ কৰা আমি দেখা পাওঁ।

বিশ্বায়ন সমগ্ৰ পৃথিবীক এখন সৰু ঠাইত পৰিণত কৰিছে। প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ নিত্য-নতুন আৱিষ্কাৰ আৰু ব্যৱহাৰ এই দুয়োটা দিশে সকলোকে ওচৰ চপাই আনিছে। হাতৰ টিপতে এখন দেশৰ সংস্কৃতি আন এখন দেশে জানিবলৈ সক্ষম হৈছে। ঠিক সেইদৰে দ্ৰুতগতিৰে প্ৰৱেশ কৰিছে সংস্কৃতিৰ বাণিজ্যিকৰণ। বিনিময় হৈছে, সাংস্কৃতিক শৈলী। গম নোপোৱাকৈয়ে সালসলনি ঘটিছে সংস্কৃতিৰ। আমদানি অথবা ৰপ্তানি দুয়োটাই হৈছে। অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ বিশ্বায়নে

বিশ্বায়নে কঢ়িয়াই আনিছে আধুনিকতাৰ। বিবাহ, ধৰ্মীয় উৎসৱ, ৰীতি-নীতি, আচাৰ-আচৰণ এই সকলোতে প্ৰভাৱ পেলাইছে বিশ্বায়নে।

মানুহ সাংস্কৃতিক জীৱ। আকৌ সংস্কৃতি পৰিৱৰ্তনশীল। গতিকে সময়ৰ লগত খোজ মিলাই সংস্কৃতিৰ পৰিৱৰ্তন হৈ থাকে। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম নহয়। বিশ্বায়নৰ ফলত অসমৰ সাংস্কৃতিক বাতাবৰণলৈও যথেষ্ট পৰিৱৰ্তন আহিছে। এতিয়া গোলকীকৰণৰ ফলত অসমলৈ বিভিন্ন স্থানৰ পৰা বিভিন্ন সূত্ৰত মানুহ আহিছে, নিগাজীকৈ থাকিবলৈ লৈছে। ফলত উৎসৱ-পাৰ্বনৰো প্ৰয়োজন বাঢ়িছে। এতিয়া নতুন নতুন কিছুমান দিন উদ্‌যাপনৰ ধুম উঠিছে। ভেলেণ্টাইন ডে, ফ্ৰেণ্ডশ্বীপ ডে আদি বিভিন্ন ধৰণৰ দিনবিলাক হোটেল, ৰেষ্টোৰাৰ পাৰ্টিৰ আয়োজন কৰে। দুৰ্গা পূজা আগতেও আছিল যদিও এতিয়া চুবুৰীয়ে চুবুৰীয়ে পতাৰ দিহা কৰা হৈছে। ৰাখী পূৰ্ণিমা নিৰ্দিষ্ট জনগোষ্ঠীৰ মাজতে সীমাবদ্ধ হৈ থকা নাই। সকলোৱে সমানে অংশ লোৱা হৈছে। গছতলৰ বিহুৰে মধুত উঠি প্ৰায় ছমাহমান থিতাপি লৈ থাকে। আগৰ বিহু মৰা প্ৰথা প্ৰায় নাইকিয়া হৈছে।

বিশ্বায়নৰ ফলত বিভিন্ন বস্ত্ৰৰ অনলাইন অৰ্ডাৰৰ ব্যৱস্থা হৈছে। অসমীয়া সমাজত গৃহ সজ্জাৰ পৰা ৰূপসজ্জালৈকে ইয়াৰ যোগেদি আধুনিকীকৰণে নিৰ্বিবাদে প্ৰৱেশ কৰিছে।

সংস্কৃতি পৰিৱৰ্তনশীল। ইয়াক বান্ধি ৰখা প্ৰচেষ্টা অৰ্থহীন, পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতি বিশ্বায়ন আৰু তথ্য প্ৰযুক্তিৰ নিত্য-নতুন প্ৰয়োগে অসমীয়া সংস্কৃতিকো প্ৰভাৱিত কৰিছে। এই বিষয়ে আলোচনা কৰি আমি এইখিনি সিদ্ধান্ত উপনীত হ'ব পাৰো।

- ১। সংস্কৃতিক সমন্বয়ৰ আহিলা হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগিব।
- ২। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক সুকীয়া মৰ্যাদা আছে। সেয়া পৰম্পৰাৰ আৰ্হিত ধৰি ৰখাৰ প্ৰয়াস প্ৰতিজন অসমীয়াই কৰিব লাগিব।
- ৩। পৰিৱৰ্তনৰ ধামখুমীয়াত আমাৰ সংস্কৃতি যাতে লুপ্ত হৈ নাযায় তাৰ বাবে সচেতন হ'ব লাগিব।
- ৪। গ্ৰহণ আৰু বৰ্জন এই মতৰ আধাৰত আনৰ পৰা সংস্কৃতিক উপাদান গ্ৰহণ কৰিব লাগিব আৰু অপ্ৰয়োজনীয়খিনি বৰ্জন কৰিব লাগিব।

বিশ্বায়ন আৰু আধুনিকীকৰণ এই দুই উপাদানে অন্যান্য সংস্কৃতিৰ দৰে অসমীয়া সংস্কৃতিকো প্ৰভাৱিত কৰিছে। ইয়াক যোগাত্মক দৃষ্টিভঙ্গীৰে গ্ৰহণ কৰি নতুন প্ৰজন্মতো সাংস্কৃতিক যাত্ৰাৰ অংশীদাৰ কৰিব লাগিব। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ঐতিহ্য, পৰম্পৰা আৰু ভৱিষ্যৎ সম্ভাৱনীয়তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি বিশ্ব দৰবাৰত এই সংস্কৃতিক উপযুক্ত গৰিমা আৰু মৰ্যাদাৰে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ সকলো যত্নবান হ'ব লাগিব। বিশ্বায়ন আৰু আধুনিকীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত থকা প্ৰত্যাহ্বান আঁতৰাই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতা প্ৰতিজন অসমীয়াৰে আছে।

সমাজ আৰু খুবপ্ৰজন্ম

সুৱতজিত লাহন

ফৰমেন, যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক বিভাগ

এখন দেশৰ বা এখন সমাজৰ উন্নয়ন প্ৰক্ৰিয়াটোৰ মূল ভেটিয়ে হৈছে আমাৰ নব প্ৰজন্ম। যেনেকৈ এখন ঘৰৰ সকলো মান সম্মান নিৰ্ভৰ কৰে উঠি অহা চামটোৰ ওপৰত তেনেকৈ সমাজ খনৰো উন্নয়ন নিৰ্ভৰ কৰে এই নতুন চামটোৰ ওপৰত। গতিকে এই নব প্ৰজন্মক সুপথে পৰিচালনা কৰাটো আমাৰ সমাজৰ দায়িত্ব। এই দায়িত্ব পালনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰধান ভূমিকা পালন কৰে পিতৃ-মাতৃ, ওচৰ-চুবুৰীয়া আৰু শিক্ষকসকলে। কথাতে কয় নহয় কোমল বাঁহক যেনে ইচ্ছা তেনে আকাৰ দিব পাৰি, ঠিক তেনেকৈ শিশুসকলৰ মনটোও কোমল বাঁহৰ নিচিনা যেনেকৈ ইচ্ছা তেনেকৈ ৰূপ দিব পাৰি। গতিকে এইখিনি সময়তে শিশুসকলক আমাৰ কৃষ্টি, সংস্কৃতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আদিৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব লাগে। শিশুসকলৰ প্ৰথম শিক্ষাৰ স্থান হৈছে ঘৰখন, গতিকে পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ওপৰত নজৰ দিয়াটো হ'ল প্ৰধান দায়িত্ব। শিশুসকলৰ সন্মুখত কেতিয়াও ঘৰুৱা হিংসাত লিপ্ত হ'ব নালাগে, তেওঁলোকৰ সন্মুখত ঘৰুৱা নিচাসক্ত হৈ আহিব নালাগে। তেওঁলোকৰ হতুৱাই কেতিয়াও মাদক দ্ৰব্য ক্ৰয় কৰিব নালাগে। কাৰণ এইবিলাকে তেওঁলোকৰ মনত উচ্ছৃংখলতাক জন্ম দিয়ে। সমাজ এখনত ভাল আৰু বেয়া দুয়োটা দিশেই থাকে। ভাল বোৰক আকোঁৱালি বেয়াবোৰক ত্যাগ কৰিবলৈ শিশুসকলক পিতৃ-মাতৃয়ে শিকাব লাগে। শিশুসকল হৈছে অনুসৰণ প্ৰিয়, সিহঁতে সদায় ঘৰৰ জ্যেষ্ঠ সকলক অনুসৰণ কৰে। সেয়েহে এটা শিশু ঘৰ এখনত জন্মগ্ৰহণ কৰাৰ পিচৰে পৰা পিতৃ-মাতৃ আৰু ঘৰৰ জ্যেষ্ঠ সকলৰ দায়িত্ব বৃদ্ধি পায়। কিছুমান অভিভাৱকে শিশুসকলৰ মুখত গালি-গালাজ শুনি হাঁহি থাকে, কাৰণ শিশুৰ থোকা-খুকি মাতত গালি শুনি ভাল লাগে। কিন্তু অভিভাৱকসকলে নভবাকৈয়ে শিশুটোক উচ্ছৃংখলতাৰ পিনে এখোজ আগবঢ়াই দিছে, এইটো নহয় যে, মুখত গালি শুনি শিশুটোক শাস্তি দিব লাগে, তাৰ বিপৰীতে শিশুটোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা শব্দটো পুনৰাই শুধিব নালাগে আৰু ভৱিষ্যতে শিশুটোৰ আগত যাতে তেনেকুৱা শব্দ ব্যৱহাৰ কৰা নহয় তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। নৱপ্ৰজন্মক মাতৃভাষাৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰি তুলিব লাগে, কিন্তু আজিকালি এচাম তথাকথিত ভদ্ৰলোকৰ ঘৰৰ লৰা-ছোৱালীয়ে অসমীয়া, লিখিব নাজানে, পঢ়িব নাজানে, অসমীয়া জাতি, মাটিৰ বিষয়ে জ্ঞান নাই। তেওঁলোকে নিজৰ ভাষা, কৃষ্টি, সাহিত্য, সংস্কৃতি বুজি নাপায়, ভদ্ৰতা, নম্ৰতা, সহনশীলতা আদি মানবীয় গুণবোৰৰ কথা নাজানে, অসমীয়া জলপান, আসমীয়া খাদ্য আদিৰ বিষয়ে বুজি নাপায়। যাৰ ফলত আজি এচাম যুবক-যুবতী ধংসৰ গৰাহত পৰিছে, যাৰ কাৰণে সমাজত হত্যা, হিংসা, ধৰ্ষণ, অপহৰণৰ নিচিনা ঘটনা

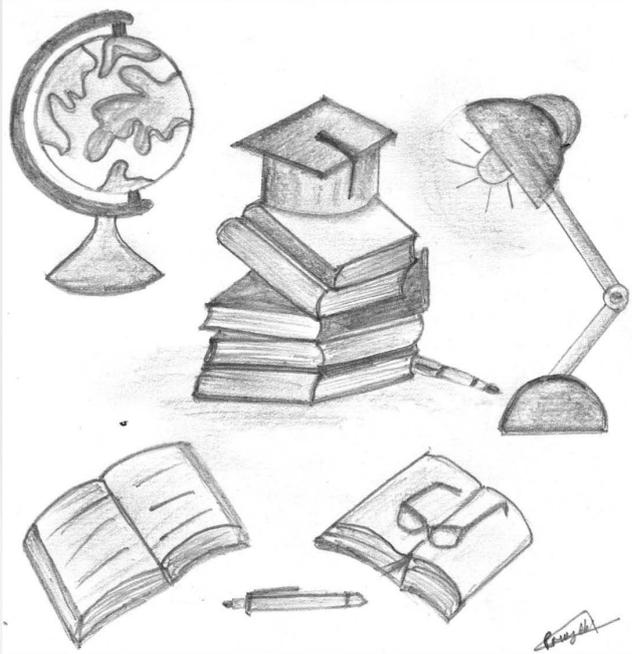
যাৰ কাৰণে সমাজত হত্যা, হিংসা, ধৰ্ষণ, অপহৰণৰ নিচিনা ঘটনা দিনক দিনে বৃদ্ধি পাব ধৰিছে। আজিৰ নতুন প্ৰজন্মই ইজি মানিৰ (Easy Money) প্ৰতি আকৃষ্ট হৈ অপহৰণৰ নিচিনা অপৰাধত লিপ্ত হৈ পৰে। আজি উচ্ছৃংখলতাৰ কাৰণবোৰ যদি দ কৈ ভাবি চাওঁ তেতিয়া আমি দেখিবলৈ পাবোঁ যে, ইয়াৰ বাবে প্ৰথম জগৰীয়া তেওঁলোকৰ পিতৃ-মাতৃসকল আৰু অভিভাৱকসকল। আজিকালি পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালীক আধুনিক হোৱাটো বিচাৰে, কিন্তু আধুনিকতাৰ নামত অমার্জিত সাজ-পাৰ, অপ্ৰিয় ভাষাৰ প্ৰয়োজন হ'ব নালাগে। সাজ-পাৰ, থকাৰ ষ্টাইলে জানো মানুহক আধুনিক কৰি তোলে? নিশ্চয় নকৰে। মানুহ আধুনিক হ'ব লাগে চিন্তাধাৰাত, যাতে সমাজৰ পৰা যৌতুকৰ নিচিনা সামাজিক ব্যাধি এটা নাশ কৰিব পাৰি, ডাইনী হত্যাৰ দৰে অপৰাধ এটাৰ বিৰুদ্ধে মাৰ বান্ধি থিয় দিয়াটো আধুনিকতাৰ পৰিচয় হ'ব পাৰে। আজিৰ নতুন প্ৰজন্মই যদি যৌতুক লোৱা আৰু দিয়াৰ বিৰোধিতা কৰে তেনেহ'লে এটা সময়ত ই সমাজৰ পৰা নাইকীয়া হৈ পৰিব, তেতিয়া আমাৰ সমাজত ভ্ৰূণ হত্যাৰ দৰে মহাপাপ কৰিব লগা নহ'ব। কন্যা সন্তানক বোজা হিচাপে গণ্য কৰা নহ'ব।

কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতে বহুসময়ত অভিভাৱকসকলে আধুনিকতাৰ নামত লৰা-ছোৱালীক বিপথে পৰিচালিত কৰা দেখা যায়। নিজৰ ছোৱালীয়ে চুটি চুটি কাপোৰ পিন্ধি ইংৰাজীত কথা ক'লে আধুনিক হোৱা বুলি ভাবে, নিজৰ লৰাই কাণফুলি পিন্ধি, চুলি দীঘল কৰি বাইকখন লৈ যোৱাটোৱেই হ'ল আধুনিকতাৰ পৰিচয়। পিতৃ-মাতৃয়ে লৰা-ছোৱালীৰ লগত বহি তাচ-পাত খেলাটো, মদ খোৱাটো বন্ধুত্বপূৰ্ণ সম্পৰ্ক হ'ব নোৱাৰে আৰু আধুনিকতাৰ পৰিচয় হ'ব নোৱাৰে। ইয়াৰ ফলত নৱপ্ৰজন্মক উচ্ছৃংখলতাৰ পিনে ঠেলি দিয়া হৈছে। যুবতীসকলৰ অশালীন সাজ-পাৰ, সস্তীয়া যৌনতাপূৰ্ণ আলোচনী, চিনেমা, চিৰিয়েল, বিজ্ঞাপন আদিয়েও যুব উচ্ছৃংখলতাৰ প্ৰধান কাৰক বুলি ক'ব পাৰি।

গতিকে, সম্প্ৰতি আমাৰ সমাজৰ প্ৰধান সমস্যাটোৰে হৈছে যুৱ প্ৰজন্মৰ উচ্ছৃংখলতা, সেয়েহে ইয়াৰ ৰোধ কৰিবলৈ পিতৃ-মাতৃ, অভিভাৱক আৰু শিক্ষকসকলে বিশেষভাবে মনোযোগ দিব লাগিব। আমাৰ নৱ প্ৰজন্মক সৎ কৰ্ম, সৎ চিন্তাৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিব লাগিব আৰু লগতে ঘৰুৱা পৰিবেশ তথা দেশ আৰু সমাজ সুন্দৰ কৰি তুলিবলৈ শিক্ষক আৰু পিতৃ-মাতৃয়ে চেষ্টা কৰিব লাগিব, কাৰণ এটা সুস্থ পৰিবেশতহে এটা সুস্থ মানসিকতাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে।

Education and Literacy

Kabyashri Lahon
2nd Semester, Mechanical

Literacy can be forgotten but education cannot. Frederick W. Robertson said, "Instruction ends in the school term, but education ends only in life."

"Literacy" is often equated with "education" but is not the same. Literacy refers to a person's ability to read and write, while education refers to the process of acquiring knowledge, skills, values, morals, habits, and belief. Therefore, literacy seems to be just one step towards education.

Let us take an example of a person who knows very well to read and write. Say, his entire schooling has been done in an English medium school. He is very fluent in English. Thus, can we say that he is well educated? I doubt. We can say that he is well educated only if his knowledge and information gained is reflected in his actions. If a person uses foul language and abusive words, he can't be considered as

an educated person. Action of an educated person is imbued with a sense of calm and serenity.

Education helps to build a wiser man, providing him with the ability to distinguish between right and wrong. In contrast, literacy can't always build a wiser man.

The following points identify the difference between literacy and education.

1. A person may be literate and also educated.
2. A person may be literate but not educated.
3. A person may be illiterate but not educated.
4. And a person may be illiterate and uneducated.

Another misconception nurtured by our society is that a person holding an educational degree or diploma is educated. However, the same doesn't stand to be true. If that was the case, then the founding fathers of our constitution would not have been addressed as learned. Remember, a literate person may need an education degree to prove his education, but a learned person doesn't require a degree to substantiate his experience.

Education is a combination of experience and practice which not necessarily include literacy. An illiterate sailor with a lifetime's worth of experience and practice in the sea might still be learned and educated.

Historically, many saints and philosophers, though illiterate guided the coming generation with their experienced teachings. Which in short means, 'Knowing the knowable is education'. As said, the sky is the limit for educated, but educated in what is to be determined.

The goal of education is not necessarily the mastery of a subject but mastery of a person. It is high time that we understand the difference between literacy and education because the mere ability to read and write is not enough.

□ □ □

Revival of Life

Manosh Protim Borah

4th Semester, Electrical Engineering

Life is full of uncertainties. Everyone in his/her life wants success. Success is needed so that one can live a happy and pleasant life. One should work in silence and let this success make noise. But life is full of uncertainties and everytime everything doesn't go one's way. Sometimes one goes through failures after failures. That failures make him feel irritated and unhappy and one loses his/her confidence and self belief. Failure sometimes makes one lose confidence in his/her work in which one wants to be successful. One does not have the guts to try one more time and he/she just wastes his/her time thinking about failure.

Therefore, revival in life is very important. Revival refers to comeback. Revival can turn failure into success. It provides some extraordinary moments that shift the failures into miraculous success. It provides a future base for success. Revival needs mental strength of an individual, so that he/

she can survive in a competitive world. Revival of life can change one's life completely. He/she starts getting his/her self confidence and self belief back that was lost in his darkness of failure. Revival makes one mentally so strong that he/she can cope up with all the hurdles that will come in the future. It teaches him so many things that it makes him fearless about the upcoming difficulties in life. Revival of life is an extension of life, because after repeated failures one wants to end this life in the darkness of failure. Revival makes his life extended through success. If one wants to gain revival in his life then he/she should try again and again until he/she gets success."

Swami Vivekananda said "Arise awake and stop not until the goal is reached. It signifies that failures will come one's way but one should not stop until the success is achieved.

□ □ □

The Enduring Appeal of Games and Sports: A Cultural Phenomenon

Arya Ayush Saikia

Games and Sports have been an integral part of human civilization since ancient times, transcending cultural boundaries and evolving with the passage of time. From the fierce competitions of ancient civilization to the global spectacles of today. The

appeal of games and sports remains undiminished. At their core, games and sports provide not only entertainment but also serve as a reflection of societal values and norms. They foster camaraderie, promote physical fitness and instill invaluable lessons in teamwork, discipline and resilience.

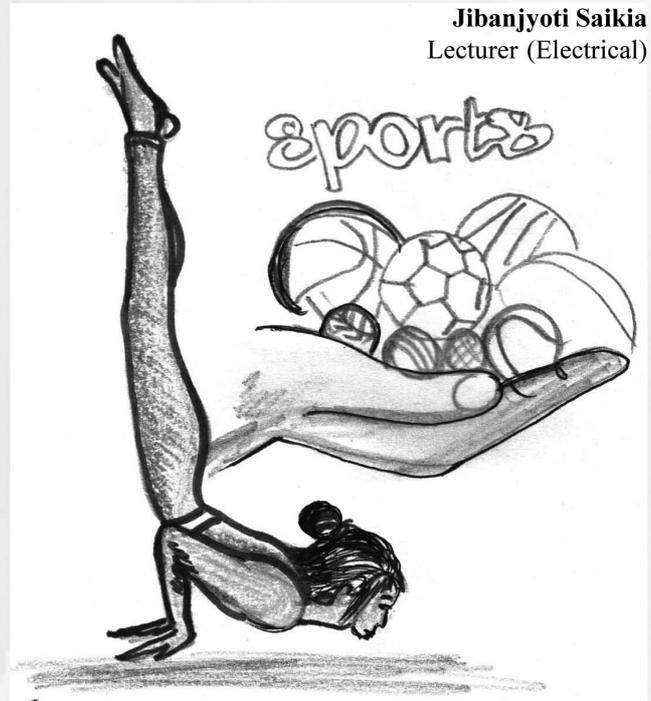
The diversity of games and sports is as vast as human imagination itself, ranging from traditional past-times like chess and board games to adrenaline-pumping contests such as football, basketball and cricket. Each sport carries its own set of rules, strategies and cultures, contributing rich tapestry of human experience. In addition to their recreational values, games and sports play a significant role in shaping identities and fostering a sense of belonging. They serve as a platform for individuals to showcase their talents and compete at the highest levels, transcending linguistic, cultural and geographical barriers. The economic impact of games and sports cannot be overstated. Major sporting events attract millions of spectators and generate billions of dollars in revenue, stimulating local economies and bolstering tourism.

In recent years, technological advancements have revolutionized the way we engage with games and sports, with virtual competitions and e-sports gaining popularity among digital natives. These digital arenas offer new avenues for participation and spectatorship, further expanding the reach and influence of games and sports in the modern world.

Ultimately, whether played on a grassy field or on a digital screen, games and sports continue to captivate and unite people from all walks of life. They serve as a testament to the enduring human spirit, reminding us of the power of play to inspire, connect and enrich our lives.

Importance of Sports and Yoga in Daily Life

Jibanjyoti Saikia
Lecturer (Electrical)

Sports and Yoga are very important for a healthy and happy life. They keep our body fit, our mind fresh, and help us stay active.

Benefits of Sports:-

1. Physical Fitness – Playing sports makes our body strong and keeps us away from diseases.
2. Mental Strength – It helps in reducing stress and improve focus.
3. Teamwork and Discipline – Sports teach us to work together and follow rules.
4. Confidence and Leadership – It makes bold and helps us become good leaders.

Benefits of Yoga:-

1. Healthy Body – Yoga improves flexibility and keeps body disease-free.
2. Calm Mind – It helps in reducing stress and makes us feel peaceful.
3. Better concentration – Yoga improves focus, which helps in studies.
4. Strong Immunity – It increases our body's power to fight diseases.

In today's busy life, sports and yoga help us to stay healthy, active and happy. Everyone should practice them daily for a better future.

Research and Career Opportunities for Polytechnic Students

Manash Jyoti Baishya

Lecturer, Department of Mechanical Engineering

Although the primary focus of polytechnic institutes is on practical and skill-based learning, a research career can also be an excellent choice for polytechnic students who are interested in innovation and technology. This article explores research career opportunities for polytechnic students and pathways to enter research domain.

Before diving into this topic, let's see how a research career is interesting and rewarding. First of all, it gives a sense of intellectual satisfaction to explore new ideas, solve real-world problems. Research careers in academia, industry, Research & Development and government organizations offer stable employment. Publishing research in reputed journals brings global recognition. Research can lead to patentable inventions which results in commercialization. Researchers can start research based entrepreneurship through incubation centers and venture capital funding. Researchers can provide mentorship to aspiring students and next generation by becoming professors, mentors and advisors.

To start a research career, students required higher education to enhance skill, knowledge and research opportunities. After getting polytechnic degree, students can enter B. Tech./B.E programs through lateral entry. Thereafter,

completing a-B.Tech/B.E degree, students can opt for a Master's degree (M.Tech./ME) in research-focused disciplines. After completion of B.E./B.Tech. degree, students can enroll in Ph.D. programmes to become full-time researchers in academia and industry.

To succeed in the field of research, the students need to develop certain Key Skills. These are (i) critical thinking to analyse problems and innovative solutions, (ii) technical skill such as handling machinery, equipment, software etc. (iii) analytical skill to interpret data, simulation and experimental results, (iv) programming and software skills (v) writing skills to write journals, patent file, proposals and communication skill to present his/her work and (vi) collaboration and team work

These skills are not difficult to acquire. With proper dedication and right attitude students can excel in these skills

Therefore, I encourage polytechnic students to get exposure by participating in innovative projects, hackathons, technical competitions and joining councils such as Institute's Innovation Council (IIC) by Ministry of Education, Government of India to develop innovation, entrepreneurship and research skills.

□ □ □

Job Opportunities for Polytechnic Students in India: A Gateway to a Bright Future

Kukil Saikia

Lecturer, Training & Placement Officer
Department of Electrical Engineering

Polytechnic education has been an important pillar of the technical education ecosystem in India, bridging the gap between theoretical knowledge and practical skills. With a focus on providing hands-on training in various engineering and technology domains, polytechnic institutes are producing a skilled workforce that is much-needed by industries across the country. In the last few years, the demand for polytechnic graduates has been increasing due to the growth of various sectors, technological advancements, and the emphasis on 'Make in India' and 'Skill India' initiatives. Therefore, today, polytechnic students are getting a vast variety of job opportunities both in India and abroad

1. Job Opportunities in Engineering and Manufacturing Sectors

The engineering and manufacturing industries in India are growing fast, and therefore there is a great requirement of trained professionals who would undertake the practical handling of the production, maintenance, and design. Students at polytechnic institutes, especially those students specialising in areas of study like mechanical, electrical, civil, and electronics, are in huge demand with the following industries:

Automobile Industry: Being one of the world's largest automobile manufacturers, India offers opportunities in automobile design, maintenance, production, and quality control to polytechnic students.

Construction and Civil Engineering: With the infrastructure boom in India, job opportunities for civil engineering diploma holders have increased manifold with the requirement of site engineers, project managers, and quality control experts.

Power and Energy: The energy sector, especially renewable energy, employs skilled polytechnic pass-outs for managing power plant, maintenance and working.

Manufacturing Units: From machine operators to the production supervisor, polytechnic diploma recipients play an important role in the manufacturing sector, mostly in the sectors of textile, plastics, and electronic industries.

2. IT and Software Development

With the growth of the IT sector, computer science and information technology students from polytechnic colleges have an increasing scope. The job opportunities for polytechnic graduates in the IT sector include: Software Developer/Programmer, Network Administrator, System Analyst, Web Designer and Developer, Technical Support Engineer. More and more IT companies, both large and small, are hiring polytechnic students due to their technical knowledge and problem-solving skills. Software services and application development have made the polytechnic graduate an important part of the economy, which runs on technology.

3. Telecommunication Industry

Telecom businesses are emerging extremely rapidly in India with new-age 4G/5G technology and due to increased dependency on the services. Polytechnic graduate in electronics, communications and electrical fields are going to get rich sources of opportunities in sectors including: Telecom Network Engineer, Field Service Technician, RF Engineer, Communication Systems Engineer. The demand for network installation, maintenance, and operation professionals is likely to be on the rise in the coming years, hence holding a lot of promise for polytechnic graduates.

4. Aviation and Aerospace Industry

Aviation is one of the fastest-growing sectors in India, and the requirement for skilled professionals is at its peak. Polytechnic graduates who specialize in aeronautical engineering, aircraft maintenance, and avionics are going to have some interesting times with: Airlines (as ground staff or technicians), Aircraft Maintenance and Repair Companies, Aerospace Manufacturing Firms. Jobs include aircraft maintenance engineers, avionics technicians, among others, which are all very rewarding in nature.

5. Government Jobs and Public Sector Enterprises

Government departments and public sector undertakings (PSUs) also provide job opportunities to polytechnic graduates. The government conducts exams and

recruitment drives for various posts in ministries and PSUs on a regular basis. Some of the most sought-after government jobs for polytechnic diploma holders are: Junior Engineer (JE) in Railways, PWD, PNRD, Water resource, Public Health and various government departments, Technicians in Defence and ISRO, Public Sector Undertakings (PSUs) like APDCL, AEGCL, APGCL, OIL, BHEL, NTPC, and ONGC recruit diploma holders for technical posts. Jobs in the public sector usually carry the advantages of job security, consistent career progression, and a pay scale and benefits. Most polytechnic students aim for these jobs.

6. Entrepreneurship and Start-ups

Because of the flourishing start-up ecosystem in India, including the initiatives of Startup India and Atal Innovation Mission, students from polytechnics have opportunities to become entrepreneurs as well. Technical knowledge coupled with practical experience makes it relatively easy for many graduates to start their own ventures; among these are mechanical workshops. Electronics repair and service centers, IT and web development firms, Tech product innovation. The growing orientation of self-reliance and innovation is creating the ethos of entrepreneurship among graduates, which are nurtured by many institutions developing incubation centers at such institutions to encourage graduates in launching their own ideas or products.

7. Skill Development and Higher Education

Polytechnic graduates can join jobs directly, but most pursue higher education to gain maximum skills and increase career potential. The students of the polytechnic can do further studies as follows:

B.Tech B.E. through lateral entry Most of the polytechnic diploma holders can join engineering through lateral entry for the bachelor's degree, thereby expanding the scope for their careers. In order to take admission in

State Engineering Colleges, candidates have to appear in Assam Joint Lateral Entrance Examination (JLEE) for which application forms are to be filled up. Candidates will be selected from the merit list prepared on the basis of total marks scored in admission test.

Postgraduate Diplomas and Certifications Specialized certifications in areas like automation, robotics, machine learning, and data science can enhance the employability of polytechnic graduates while keeping them abreast of technological trends.

8. International Job Opportunities

The skill set acquired by polytechnic graduates is globally recognized and sought after by companies across borders. especially in areas like construction, manufacturing, and technology. Countries such as the Gulf countries, Australia, Canada, and even the US are witnessing a surge for skilled technical workers, giving the polytechnic graduates more attractive international job prospects.

Conclusion

Job opportunities for polytechnic students in India are diverse, dynamic, and abundant. With industries increasingly relying on skilled professionals, polytechnic education is fast becoming the doorway to rewarding career paths. Thus, polytechnic graduates, with their combination of theoretical knowledge and practical experience, are well prepared for the challenges of a job market changing rapidly.

Dhemaji Polytechnic Institute is dedicated toward providing the right skills to the students so that in these exciting opportunities, there is a good chance they will be well-equipped for the future before them. Whether it will be direct employment, or higher studies, or setting up entrepreneurial ventures, in all ways, the brighter future for polytechnic graduates prevails.

□ □ □

My Journey at Dhemaji Polytechnic

Moon Moon Chutia

Junior Assistant, Dhemaji Polytechnic

I still remember the day-25th September 2017-when I joined Dhemaji Polytechnic as a Junior Assistant. It was also my first visit to Simen Chapori, accompanied by my brother, completely unaware of the journey that lay ahead.

Upon reaching the institute, I was taken aback. The construction was incomplete-there were no boundary walls, no proper seating arrangements, and even basic facilities like toilets were missing. The environment felt chaotic, and for a moment, I questioned whether I had made the right decision.

Starting work was not easy. There was no formal training to explain our responsibilities, and we had to figure things out on our own. At that time, salary bills had just transitioned from offline to online mode. As a new employee, I was assigned the task of preparing these bills, despite having no prior experience. To make things more challenging, no one in our office knew how to process them online either.

Determined to learn, we visited Jonai Treasury, where the staff was incredibly supportive. They prepared the pay

bills for us, but they insisted that I observe and understand the process, as I would have to do it myself in the future. Although I nodded in agreement, in reality, most of it went over my head. It took an entire day to complete the task, and by the time we were done, it was around 6:00 PM.

Since finding a vehicle after 2:00 PM was difficult, we had no choice but to wait for a train. I felt uneasy-I was the only woman in the group, and while my colleagues would get down at Simen Chapori, I had to continue to Silapathar alone. Fortunately, everything went smoothly, and I reached home safely.

The following month, when I was asked to prepare the pay bill on my own, I was overwhelmed with nervousness. Lacking confidence, I decided to seek help from Dhemaji Treasury. They directed me to a nearby cafe where online pay bills were processed. The person there was extremely helpful. I took his contact number and, with his guidance over the phone, I slowly learned the process. Over time, I gained confidence and mastered the task.

The early days were tough. The lack of infrastructure made even the simplest tasks challenging. However, with time, construction progressed, and the institute gradually took shape. Boundary walls were built, facilities improved, and a well-structured campus emerged. What once seemed like an incomplete project transformed into a fully functional educational Institution.

Simen Chapori, too, underwent a remarkable transformation. Once a sparsely populated area with minimal development, it has now grown into a small town with a thriving community. Businesses have expanded, more people have settled, and a strong sense of belonging has developed among the residents.

One of the most cherished aspects of my time at Dhemaji Polytechnic is my daily commute. Passing through breathtaking landscapes, I often feel as if time slows down. Words fall short in describing the beauty of this route in the morning and evening-it is a kind of peace that one must experience to truly understand.

Each morning, my journey to Simen Chapori begins anew. The hills near the Dimow River greet me with their misty embrace, the morning dew sparkles on the leaves, and the river flows calmly beside me. The winding highway cuts through deep valleys, where golden sunlight filters through the trees, creating a mesmerizing view.

On this daily ride, I meet a variety of people some familiar, some strangers. Some are lost in thought, while others exchange smiles and stories. Laughter, silence, and moments of reflection blend together, making each day unique.

As evening sets in and I return home, the sky transforms into breathtaking shades of crimson and gold, filling my heart with a deep sense of tranquility. No two days are ever the same the road, the people, and the experiences continue to evolve, just like my journey at Dhemaji Polytechnic

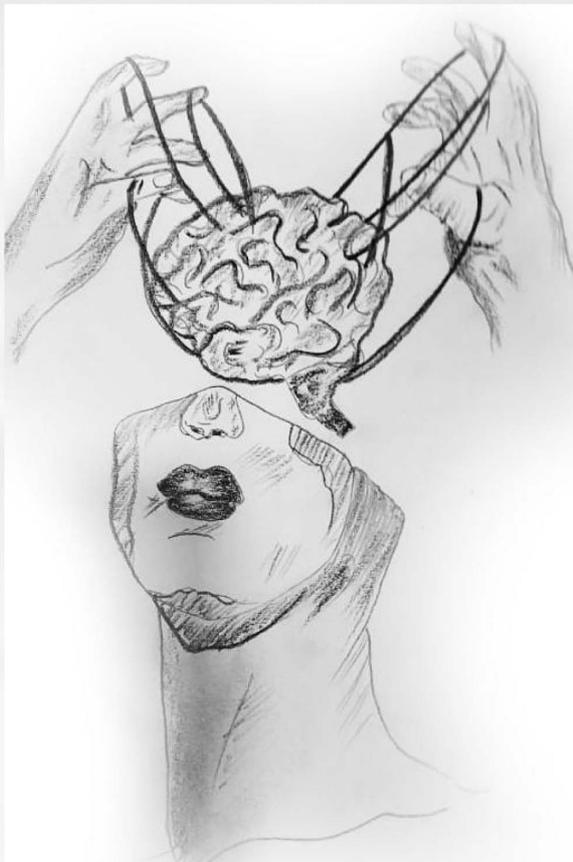
From uncertainty to stability, from struggle to progress, this has been a journey of transformation-not just for me, but for Dhemaji Polytechnic and Simen Chapori as well.

□ □ □

It is Vitally Important for you to be a "Independent Thinker"

Ritika Deb

2nd Semester Mechanical

99% of us are not independent thinkers or in other words, we are influenced by circumstances, religious, spiritually, culture and by parents. Those one percent who think independently are the one who succeed in life and career. This one percent are the one who rule the world. Mind shouldn't be conditioned but it must be set free to think freely and independently and that's the very nature of every person. The great thinker and philosopher, J. Krishnamurthi says: we are second-hand people. We have lived on what we have been told, either guided by our inclinations, our tendencies, or compelled to accept by circumstances and environment. We are the result of all kinds' influences and there is nothing that we have discovered for ourselves. The study of great upnishads will make you think the importance of independent mind. This is the secret of success as described in Bhagwad Gita. Your mind is you're alone, and if you don't exercise it, it goes to waste. Automaton can be sheepish followers, with no inner sense of direction. But an autonomous human which you are by birth right can decide for him/herself and act accordingly. "Independent thinkers are refreshing. They use their own lens to filter information and inform their thoughts. Independent thinkers don't allow other people's thinking to become their thinking.

"Freethinkers are those who are willing to use their minds without prejudice and without fearing to understand things that clash with their own customs, privileges, or beliefs. This state of mind is not common, but it is essential for right thinking..."- Leo Tolstoy

Importance of Geology in Civil Engineering

Abhishek Rajkhowa

Junior Assistant, Dhemaji Polytechnic

Introduction :

Geology plays a crucial role in civil engineering, providing essential information about the Earth's materials, structures, and processes. Civil engineers rely on geological knowledge to design and construct safe and sustainable infrastructure. Understanding the geological characteristics of a site helps engineers anticipate potential challenges and mitigate risks associated with construction projects.

Key Aspects of Geology in Civil Engineering :

1. Site Investigation and Soil Analysis

Before any construction begins, a thorough site investigation is conducted to assess the soil and rock composition. The stability of the ground determines whether it can support structures like buildings, bridges, or dams. Engineers analyze soil properties, including permeability, bearing capacity, and settlement potential, to design appropriate foundations.

2. Foundation Design and Stability

The type of foundation required for a structure depends on the geological conditions of the site. For instance, rocky terrain requires different foundation techniques compared to soft clay or sandy soil. A strong understanding of geology helps engineers design stable and durable foundations that can withstand environmental pressures.

3. Landslide and Slope Stability Analysis

Geology is essential in assessing slope stability, especially in hilly or mountainous areas. Engineers study rock formations, soil cohesion, and groundwater effects to prevent landslides. By implementing proper drainage systems, retaining walls, and slope reinforcement techniques, the risks of slope failures can be minimized.

4. Earthquake Engineering and Seismic Studies

Seismic activity is a critical factor in construction, particularly in earthquake-prone regions. Geological studies help engineers identify fault lines, assess soil liquefaction potential, and design earthquake-resistant structures. Understanding plate tectonics and ground vibrations allows

engineers to adopt construction practices that enhance structural resilience.

5. Water Resources and Drainage Management

Hydrogeology, a branch of geology, deals with groundwater movement and water table levels. Civil engineers use this knowledge to design drainage systems, reservoirs, and flood control measures. Poor groundwater management can lead to foundation weakening, erosion, and structural failures.

6. Tunnel and Road Construction

Geological studies are crucial in tunnel and road construction to determine the best routes and excavation techniques. Engineers analyze rock hardness, fault zones, and groundwater conditions to avoid collapses and ensure safe transportation infrastructure.

7. Material Selection for Construction

The selection of construction materials, such as aggregates, cement, and stones, depends on geological characteristics. Engineers must ensure that the materials used are durable, cost-effective, and suitable for the environmental conditions of the project site.

8. Environmental and Geological Hazard Mitigation

Geologists help civil engineers assess and mitigate geological hazards like landslides, sinkholes, and soil erosion. Understanding natural geological processes allows engineers to develop sustainable solutions for environmental conservation and disaster risk reduction.

Conclusion

Geology is an indispensable aspect of civil engineering, influencing every stage of a construction project, from site selection to final implementation. A strong foundation in geological principles helps engineers design safe, durable, and environmentally friendly structures. As infrastructure development continues to expand, the integration of geological knowledge into civil engineering remains essential for sustainable and resilient construction.

□ □ □

Empowering Technical Talent: Jobs and Career Advancement through Polytechnic Education

Abhinandan Boruah

Lecturer Dept. of Mechanical Engineering

Introduction :

In the rapidly changing economic landscape of today, polytechnic education has become an essential tool for fostering employability and skill development. Polytechnic institutes, in contrast to traditional academic courses, emphasize hands-on, practical learning that directly satisfies industrial demands. In the manufacturing, infrastructure, energy, and digital technology sectors in particular, these diploma programs are essential in providing young workers with the technical skills required to support India's expanding economy.

With strong support from both the Central and State Governments, including progressive partnerships with industry leaders such as Tata Technologies, polytechnic education is undergoing a renaissance-positioning itself as a strategic pillar in India's Skill Development Mission.

Career Pathways after Polytechnic

Diploma holders of polytechnic programs have access to a diverse array of career options. These cover everything from jobs in the public and private sectors to chances in entrepreneurship and higher education.

1. Government Sector Employment

Polytechnic diploma holders are eligible for numerous technical positions in government departments and public sector undertakings (PSUs). Popular designations include:

- ▶ Junior Engineers (JE) in State Government departments like WRE, PHED, PWD, and irrigation, among others.
- ▶ Junior Manager at APDCL, AEGCL, APGCL, and other
- ▶ Technician and assistant positions at PSUs such as DRDO, ONGC, IOCL, SAIL, and BHEL..
- ▶ SSC-JE and RRB-JE, which are exclusively intended for diploma engineers, are used for recruitment.
- ▶ Defence services, including technical positions in the Air Force, Navy, and Army.

2. Private Sector Opportunities

Professionals with technical training are still in high demand due to India's growing industrial base. Diploma holders find employment in:

- ▶ Manufacturing and core industries such as automotive, power, and process sectors.
- ▶ Construction and infrastructure, particularly for civil and mechanical engineers.
- ▶ IT and support services, especially for those from Computer Science and Electronics backgrounds.
- ▶ Emerging domains like renewable energy, industrial automation, robotics, and IoT.

3. Higher Education and Professional Growth

Academic advancement can also be facilitated by polytechnic education:

- ▶ Lateral admission to B.Tech/B.E. programs through entrance exams such as JLEE.
- ▶ Post-Diploma Certification in CAD/CAM/CAE
 - ▶▶ Offered by institutes like C-DAC, NTTF, and MSME Technology Centres.
 - ▶▶ Focuses on design and simulation software like AutoCAD, SolidWorks, ANSYS.
- ▶ Advanced Diploma in Industrial Automation
 - ▶▶ Covers PLC, SCADA, DCS, and Industrial Robotics.
 - ▶▶ Recognized by industry and certified by various Sector Skill Councils.
- ▶ Safety and Quality Certifications
 - ▶▶ QA/QC, NDT (Non-Destructive Testing), and Industrial Safety certifications.
 - ▶▶ Often required in oil & gas, construction, and manufacturing sectors.
- ▶ IT and Digital Skills Programs
 - ▶▶ Offered under NSDC and Skill India, covering Python, Data Analytics, Cloud Computing.
 - ▶▶ Certifications by NIELIT, NIIT, or private ed-tech platforms.
- ▶ Certificate in Smart Manufacturing
 - ▶▶ Covers IoT, sensor integration, data analytics for industrial automation.
 - ▶▶ Offered by: Tata Technologies, Siemens, Bosch Training Centers.

- ▶ Post-Diploma in Industrial IoT (IIoT)
 - ▶▶ Focus on networked sensors, edge computing, and cloud platforms.
 - ▶▶ Recognized under NSQF and aligned with Electronics Sector Skill Council of India.
- ▶ Diploma in Electric Vehicle Design & Maintenance
 - ▶▶ Modules on battery management, motor controllers, and EV architecture.
 - ▶▶ Offered by: Automotive Skill Development Council (ASDC), ASDC-certified centers.
- ▶ EV Powertrain and Charging Infrastructure Certification
 - ▶▶ Offered by IIT-Madras (NPTEL), ARAI, or DIYguru in collaboration with industry.
- ▶ Advanced Diploma in Robotics and AI
 - ▶▶ Practical training in robotic arms, machine vision, and basic AI integration.
 - ▶▶ Offered by: MSME Technology Centres, ARTPARK, and NTTF.
- ▶ Robotic Process Automation (RPA) Certification
 - ▶▶ For students interested in IT-based automation (e.g., using UiPath, Blue Prism).
- ▶ Certification in 3D Printing and Design
 - ▶▶ CAD modeling, slicing software, material science for additive manufacturing.
 - ▶▶ Offered by: NSDC partners, FabLabs, Autodesk-certified programs.
- ▶ Post-Diploma in Solar Photovoltaic Design and Installation
 - ▶▶ Focus on solar energy system design, O&M, grid integration.
 - ▶▶ Supported by: Skill Council for Green Jobs (SCGJ), MNRE.
- ▶ Wind Energy Technician Program
 - ▶▶ Offered in collaboration with Suzlon and other green energy companies.
- ▶ Certificate in Data Analytics for Engineers
 - ▶▶ Covers Python, Excel, Power BI, SQL-tailored for engineers.
 - ▶▶ Available via Coursera, NSDC-approved ed-techs, IIT-NPTEL.
- ▶ Cloud Computing Fundamentals
 - ▶▶ Industry-recognized courses on AWS, Google Cloud, Microsoft Azure.
 - ▶▶ Especially useful for CS/IT diploma holders.

- ▶ Cybersecurity Essentials Certification
 - ▶▶ Offered by Cisco Networking Academy, EC-Council.
 - ▶▶ In demand across industries with digital operations.

4. **Entrepreneurship and Self-Employment**

In the modern economy, becoming an entrepreneur is not just a desirable professional path but also a calculated weapon for economic independence and regional development. Polytechnic graduates are in a good position to become employment producers rather than just job searchers because they have practical technological skills. As digital services, ecological technology, and localized manufacturing have grown in popularity, diploma holders now have more options to turn their expertise into sustainable incomes through self-employment and entrepreneurship.

The micro and small business sector can benefit greatly from the practical training that polytechnic students receive in fields including fabrication, electrical systems, machining, CAD design, plumbing, construction management, and IT services. Diploma holders have an advantage when beginning businesses in the following fields because of their practical competence:

- ▶ Machinery repair and fabrication workshops
- ▶ EV and battery service centers
- ▶ Solar PV installation and maintenance
- ▶ Construction and site supervision firms
- ▶ 3D printing and CAD services
- ▶ Home automation and IoT integration business

Government Support for Aspiring Entrepreneurs

Given their recognition of the entrepreneurial potential of young people with technical training, the governments of India and Assam have established a number of programs that offer funding, mentoring, and incubation support:

- ▶ Prime Minister's Employment Generation Programme (PMEGP)
 - ▶ Offers financial support for setting up micro-enterprises in manufacturing and service sectors.
 - ▶ Maximum loan of 225 lakh (manufacturing) and 210 lakh (services).
 - ▶ Implemented through KVIC and District Industries Centres.
- ▶ MUDRA Yojana
 - ▶ Provides collateral-free loans under categories: Shishu (up to 250,000), Kishor (250,000-5 lakh), and Tarun (25-10 lakh).

- ▶ Tailored for self-employed individuals and small units started by diploma graduates.
- ▶ Startup India and Stand-Up India
 - ▶ Encourages innovation-driven startups with tax benefits, funding access, and simplified regulations.
 - ▶ Stand-Up India focuses on supporting SC/ST and women entrepreneurs.
- ▶ Assam Startup-The Nest
 - ▶ An initiative of the Government of Assam, managed by IIM Calcutta Innovation Park.
 - ▶ Offers incubation, mentoring, seed funding, and networking opportunities for startups in Assam.
 - ▶ Polytechnic-trained individuals with viable business ideas are encouraged to participate.

Assam Skill Development Mission (ASDM)

- ▶ Provides entrepreneurship development programs (EDPs), market linkage support, and post-training handholding for technical graduates.
- ▶ Organizes job fairs and startup showcases, connecting skilled youth with investors and government schemes.

Public-Private Partnership: Assam Government and Tata Technologies

A transformative development in Assam's technical education landscape is the Government's collaboration with Tata Technologies Ltd. This project aims to revolutionize skill-based education across the state.

Project Highlights:

- ▶ Modernization of 34 Polytechnics and ITIs with

advanced simulation labs, smart classrooms, and Industry 4.0 technologies.

- ▶ Curriculum upgrades to include Electric Vehicles (EV), Industrial Robotics, Mechatronics, Additive Manufacturing, and Data Analytics.
- ▶ Faculty training and capability development conducted by Tata Technologies experts.
- ▶ Industry-aligned certification programs to ensure global employability of diploma graduates.
- ▶ Job-linked training models, ensuring smoother transition from education to employment.

This initiative positions Assam as a regional hub for advanced technical education, paving the way for high-quality job creation and industry-academic collaboration.

Conclusion

As India moves closer to being a \$5 trillion economy, there is an increasing need for qualified labour. Because they emphasize job-oriented training, polytechnic institutions are in a unique position to meet this demand. These institutions, which are backed by progressive public policies and commercial collaborations, are now viewed as strategic routes to innovation, entrepreneurship, and employment rather than as backup choices. Assam's proactive policies, particularly the partnership with Tata Technologies, and the Government of India's national skill mission are causing polytechnic education to undergo a revolutionary transformation. The difficulty ahead is in awareness and alignment rather than talent. A diploma today can serve as the cornerstone of tomorrow's leadership in India's industrial growth story, which is a clear message for aspiring engineers and technicians.

Working Hard for Money vs. Having Money Work for You: A Shift in Mindset

Nandan Sarmah

Assistant Professor, Department of Humanities
Assam Engineering college

The way we approach our finances can significantly impact our financial stability and wealth accumulation. Robert Kiyosaki's book "Rich Dad Poor Dad" highlights the importance of shifting our mindset from "working hard for money" to "having money work for us." This fundamental change in perspective can help individuals achieve financial freedom and build wealth over time. Many people adopt the mindset of working hard for money, where they trade their time and effort for a paycheck. This approach often leads to a cycle of living paycheck to paycheck, with little room for savings or investments.

In contrast, having money work for you involves creating a system where your money generates income and grows in value over time. This approach requires a shift in mindset, where individuals prioritize building wealth-generating assets, such as real estate, stocks, or businesses. By having money work for them, individuals can create a passive income stream that provides financial freedom and security. This approach allows people to pursue their passions and interests without being tied to a 9-to-5 job.

To adopt the mindset of having money work for you, individuals can consider several key strategies. First, invest in assets that appreciate in value over time, such as real estate or stocks. Second, create multiple income streams to reduce reliance on a single source of income. Third, build passive

income streams, such as rental properties or dividend-paying stocks, to generate income without requiring direct involvement. Fourth, live below your means and prioritize saving and investing over spending. Finally, continuously educate yourself on personal finance, investing, and wealth creation to make informed decisions.

By adopting this approach, individuals can achieve financial freedom and pursue their passions without being tied to a 9-to-5 job. The mindset shift from working hard for money to having money work for you can be a game-changer for individuals seeking financial freedom and wealth accumulation. While it requires discipline, patience, and financial literacy, the rewards can be substantial. By prioritizing building wealth-generating assets and creating passive income streams, individuals can build wealth over time and achieve financial stability and security.

Ultimately, having money work for you requires a long-term perspective and a willingness to take calculated risks. It's not about getting rich quick, but about building wealth over time through smart financial decisions. By adopting this mindset and implementing the strategies outlined above, individuals can take control of their finances and achieve financial freedom. With the right approach and mindset, anyone can build wealth and achieve financial stability, regardless of their income level or background. □ □ □

Photo Gallery

Civil Engineering Department

Mechanical Engineering Department

Electrical Engineering Department

Non-technical Teaching Staff

Part-time Teaching Staff

Office Staff

Photo Gallery

Photo Gallery

Workshop & Laboratory staff

Foreman & Multi-tasking staff

Student's Union Members : 2023-2024

Student's Union Members : 2024-2025

Photo Gallery

Photo Gallery

Photo Gallery

Photo Gallery

